ПРАЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЗЬВЯЗДА

Орган ЦК і Менскага гаркому Камуністычнай партыі (б) Беларусі.

Год выданьня—XV
№ 346 (4252)
Чацьвер, 31 сьнежня 1931 г.
МЕНСК, Савецкая 63

Сёньня нумары

АРТЫКУЛЫ: ПЕРАДАВАЯ—Разгарнуць падрыхтоўку да XIV зьезду КП(б)Б і XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі. РАЛЬЦЭВІЧ—Барацьба за ленінізм у філёзофіі (2 стар.). БРАТКОЎСКІ—Фашысцкая Польшча—пад ударамі крызісу (3 стар.).

Барацьбу за якасныя паказальнікі—ў цэнтр увагі (1 стар.). Разгарнуць калектыўную гадоўлю жывёлы (1 стар.).

Бальшавікі Чырвонай арміі разгортваюць падрыхтоўку да XIV зьезду КП(б)Б і XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі.

ЗБОЖЖАЗАГАТОЎКІ. Множыць рады пераможцаў (2 стар.).

«Па-новаму працаваць, па-новаму кіраваць». Сваячасова здаць лён дзяржаве. (3 стар.).

Сумныя вывады нямецкага кан'юнктурнага інстытуту. 4 стар.).

ПОЛЬШЧА. У Заходняй Беларусі нарастае хваля сялянскіх выступленьняў супроць падаткаў і прымусовай працы. (4 стар.).

Разгарнуць падрыхтоўку да XIV зьезду КП(б)Б і XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі

Сёньняшнім днём завяршаецца трэці рашаючы год пяцігодкі. Рабочая кляса краіны Саветаў, пад кіраўніцтвам свайго авангарду — камуністычнай партыі—уступае ў апошні этап барацьбы за ажыцьцяўленьне лёзунгу «Пяцігодка за чатыры гады». Гэты лёзунг, высунуты і напісаны на бальшавіцкім сьцягу барацьбы за сацыялізм самімі мільённымі пралетарскімі масамі—рэзультат іх бязьмежнага давер'я і адданасьці генэральнай лініі партыі.

Прайшоў трэці рашаючы год. У гэты год камуністычная партыя, пад кіраўніцтвам свайго ЦК, завяршэньнем пабудовы фундамэнту сацыялістычнай экaномікі, забясьпечыла поўную перамогу сацыялізму ў нашай краіне.

Наперакор «тэорыям» заклятага ворага камунізму—Троцкага аб «патухаючай крывой», наперакор устаноўкам буржуазных апалёгетаў — правых апартуністаў—аб «непасільнасьці тэмпаў», **разьвіцьцё сацыялістычнай экономікі няухільна крута ідзе ўгару.** У жорсткім, непрымірымым змаганьні супроць усякіх спроб правых і «левых» апартуністаў рэвізаваць ленінізм, партыя забясьпечыла бліскучую, поўную перамогу сваёй генэральнай лініі. Разгромлен кулак. З посьпехам праводзіцца, на базе суцэльнай калектывізацыі, ліквідацыя апошняй клясы эксплёататараў—кулацтва.

У адкрытых баёх супроць контррэвалюцыйнага трацкізму, супроць правага ўхілу—галоўнай небясьпекі на даным этапе—партыя аказалася пераможцам, дзякуючы **цьвёрдаму кіраўніцтву свайго ленінскага ЦК,** правадыра партыі і рабочай клясы—**тав. Сталіна.** Будучы адным з лепшых паплечнікаў **Леніна, тав. Сталін,** выхоўваючы партыю ў духу непрымірымасьці да ўсіх і ўсялякіх ухілаў, з бальшавіцкай пасьлядоўнасьцю, на аснове ленінскага вучэньня, разьвіў тэорыю і практыку сацыялістычнага наступленьня, будаўніцтва сацыялізму у аднэй краіне. Досыць паказаць на прамову тав. **Сталіна** на канфэрэнцыі аграрнікаў-марксыстаў, прамову на нарадзе работнікаў прамысловасьці, на апошні ліст т. Сталіна ў рэдакцыю «Пролетарской революции», каб зразумець наколькі глыбокай, актуальнай і важнай для партыі, для разьвіцьця сацыялістычнай рэвалюцыі, для міжнароднага пралетарскага руху, для бальшавіцкай тэорыі і практыкі сацыялістычнага будаўніцтва мае распрацоўка і разьвіцьцё вучэньня Леніна тав. Сталіным.

За два гады, прайшоўшых пасьля выступленьня т. Сталіна, на нарадзе аграрнікаў-марксыстаў партыя, пад кіраўніцтвам Цэнтральнага Камітэту, ажыцьцяўляючы ўказаньні тав. Сталіна, дабілася рашаючых посьпехаў у сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі. Пяцігадовы плян сацыялістычнай перабудовы земляробства перавыканан у тры разы. Гэта адна з найвялікшых перамог паставіла па-новаму задачы калгаснага руху. Галоўнае ў далейшым разгортваньні калектывізацыі—**арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў,** павышэньне якасьці калгаснай вытворчасьці.

Вопыт перадавых гігантаў індустрыі паказаў, што высунутыя ў чэрвені месяцы тав. Сталіным 6 вузлавых задач, пры іх поўным ажыцьцяўленьні, забясьпечылі бліскучае выкананьне вытворчых праграм і павышэньне **якасьці** прадукцыі, зьніжэньне сабекошту.

Да свайго XIV зьезду і XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі КП(б)Б прыходзіць з буйнейшымі перамогамі на ўсіх вучастках сацыялістычнага будаўніцтва. Аднэй з важнейшых перамог зьяўляецца рост прамысловасьці і на гэтай аснове поўная ліквідацыя беспрацоўя, павялічэньне колькасьці рабочых і павышэньне матар'яльнага і культурнага дабрабыту працоўных мас.

БССР 1931 год даў рад **новых** прадпрыемстваў, саўгасаў, МТС. Валавая прадукцыя прамысловасьці рэспублікі **вырасла** на 69 проц. У справу разьвіцьця рэканструкцыі сельскай гаспадаркі ўкладзена 151 млн. рублёў супроць 90 млн. руб. мінулага году. У нас, у БССР, у 1931 годзе на саўгасных і калгасных палёх пачалі працаваць новыя сотні трактараў, агульнай магутнасьцю ў 13 тысяч конскіх сіл. Сельская гаспадарка рэспублікі атрымала новых машын на суму 13 млн. руб. Гэты год даў пашырэньне пасеўнай плошчы на 5,5 проц.

У гэты-ж час у акупаванай польскім фашызмам **Заходняй Беларусі** — новыя тысячы беспрацоўных, далейшае зьбядненьне працоўных мас. Новыя тысячы бядняцкага сялянства і батракоў апынуліся ў становішчы галечы і голаду. Фашысцкая дыктатура Пілсудзкага перапоўніла турмы новымі сотнямі і тысячамі лепшых прадстаўнікоў рабочай клясы і бядняцка-серадняцкага сялянства. У краіне пануе сярэднявяковая інквізыцыя, катаржныя прысуды, шыбеніцы.

У БССР—30 вышэйшых навучальных установаў, дзе навучаецца 10 з паловай тысяч чалавек. Лік тэхнікумаў даведзен да 88, дзе навучаецца 22.390 чалавекі.

Там, у Заходняй Беларусі,—барбарскія праследваньні—нават за гутаркі аб адкрыцьці беларускіх школ.

Посьпехі, з якімі падыходзіць КП(б)Б да свайго XIV зьезду і XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі, — рэзультат бязьлітаснага змаганьня КП(б)Б супроць правых і «левых» апартуністаў, прымірэнцаў і ўсякіх скажэньняў партыйнай лініі, рэзультат правільнага ажыцьцяўленьня ленінскай нацыянальнай палітыкі партыі.

Падрыхтоўка да XIV зьезду КП(б)Б і XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі супадае з уступленьнем у чацьверты, заключны год пяцігодкі. 1932 год—будзе годам новых перамог у разьвіцьці ўсёй народнай гаспадаркі БССР.

Вялікія сумы мяркуецца выдаткаваць на далейшае паляпшэньне культурна-матар'яльнага дабрабыту шырокіх працоўных мас.

Выкананьне пляну чацьвертага, заключнага году пяцігодкі патрабуе ад партыйных арганізацый з першых-жа дзён узяць бальшавіцкі размах у рабоце. **Поўнасьцю рэалізаваць 6 умоў тав. Сталіна, па-новаму кіраваць, па-новаму працаваць**—аснова асноў работы партыйных ячэек.

Разам з барацьбой за колькасныя паказальнікі ў выкананьні вытворчых праграм, барацьба за якасныя паказальнікі як у прамысловасьці, так і ў сельскай гаспадарцы набывае **выключна актуальнае** значэньне.

Партыйныя калектывы перадавых прадпрыемстваў («Бальшавік», «Камунар», «Кастрычнік» і інш.) ужо разгарнулі падрыхтоўку да XIV зьезду КП(б)Б і XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі. Рабочыя ўзялі на сябе канкрэтныя абавязацельствы. Сярод самаабавязацельстваў, барацьба за якасьць займае адно з цэнтральных месц. Поўнасьцю рэалізаваць 6 сталінскіх умоў, павысіць тэмпы, разьвіць рух рабочых за сустрэчныя пляны барацьбы, за якасьць прадукцыі—найлепшы падарунак вытворчых парт'ячэек надыходзячаму зьезду і партыйнай канфэрэнцыі.

Заключны год пяцігодкі прад'яўляе вялікія патрабаваньні да чыгуначнага транспарту. Праз замацаваньне спаранай язды, ліквідацыю абязьлічкі паравознага і вагоннага парку, на аснове рэалізацыі 6 умоў т. Сталіна і правядзеньня ў жыцьцё загаду тав. Андрэева—павысіць тэмпы работы чыгункі. Такава задача ўсіх партарганізацый, і ў першую чаргу транспартных ячэек КП(б)Б.

Партыя вызначыла канкрэтныя мерапрыемствы па перабудове работы спажывецкай каапэрацыі. Пераносячы цэнтр цяжару партыйнай работы ў нізавое каапэрацыйнае зьвяно, дабіцца поўнага выкананьня намечаных партыяй мерапрыемстваў, яшчэ больш павысіць ролю каапэрацыі ў выкананьні пяцігодкі за чатыры гады — адна з галоўных задач партыйных арганізацый.

Задача вясковых партарганізацый, сельпарткомаў і ячэек заключаецца ў тым, каб падрыхтоўку да зьезду ператварыць у масавы рух за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў, за павышэньне калгаснай вытворчасьці, за разгортваньне сацыялістычнай жывёлагадоўлі, за канчатковае і поўнае выкананьне пляноў усіх відаў загатовак і самаабавязацельстваў.

Зараз праходзяць раённыя партканфэрэнцыі. Сваю работу яны павінны правесьці пад знакам яшчэ больш цеснага згуртаваньня партыйных мас вакол генэральнай лініі партыі, вакол задач арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў. Клясы ў нашай краіне яшчэ ня зьнішчаны. Клясавая барацьба працягваецца. Зьмяніліся яе формы, зьмяніліся ўмовы, у якіх яна адбываецца. Кулацтва сваю работу па падрыве калгасаў канцэнтруе вакол пытаньняў увядзеньня зьдзельшчыны, разьмеркаваньня прыбыткаў і арганізацыі працы ў калгасах. Задача заключаецца ў тым, каб на аснове павышэньня пільнасьці партыйных мас выкрываць манэўры і тактыку сацыяльна-варожых элемэнтаў, бязьлітасна біць па найменшай спробе падарваць пераможнае сацыялістычнае наступленьне.

Ленінскі камсамол пад кіраўніцтвам партыі прымае актыўны ўдзел на ўсіх вучастках сацыялістычнага будаўніцтва. Задача партыйных ячэек — узмацніць партыйнае кіраўніцтва камсамолам, асаблівую ўвагу зьвярнуўшы на выхаваньне камсамольскіх мас у бальшавіцкім духу.

Правыя і «левыя» апартуністы не адважацца зараз адкрыта выступіць супроць генэральнай лініі партыі. Побач са старымі формамі праяўленьняў апартунізму мы сустракаем зараз сабатаваньне работы па рэалізацыі шасьці сталінскіх умоў, работы па арганізацыйна - гаспадарчым умацаваньні калгасаў, імкненьне працягнуць трацкісцкую кантрабанду на гістарычны і тэарэтычны фронты. Гэтым шляхам апартуністы ўсіх колераў імкнуцца сарваць ажыцьцяўленьне генэральнай лініі партыі.

Ліст тав. Сталіна «Аб некаторых пытаньнях гісторыі бальшавізму» мабілізаваў КП(б)Б на барацьбу з трацкісцкай кантрабандай, з праяўленьнямі гнілога апартунізму ў тэорыі і на практыцы, з праяўленьнямі ўхілаў у нацпытаньні, з праяўленьнямі гнілога лібэралізму да ўхілаў. КП(б)Б пад кіраўніцтвам свайго ЦК, выкрыла вылазкі ўхілістаў да вялікадзяржаўнага шавінізму (Выдра, Вальфсон), вылазкі ўхілістаў да беларускага шавінізму (Шчарбакоў), выкрыла і нанесла бязьлітасны ўдар па кантрабандыстах контр - рэвалюцыйнага трацкізму (Югаў і інш.).

Задача партыйных ячэек — у часе падрыхтоўкі да XIV зьезду КП(б)Б шырока прапрацаваць у партыйных масах ліст тав. Сталіна і на гэтай аснове мабілізаваць іх пільнасьць на барацьбу з праяўленьнямі ўсякіх скажэньняў партыйнай лініі ў тэорыі і на практыцы, з гнілымі лібэральнымі адносінамі да ўхілаў ад бальшавізму.

За пэрыяд з XIII зьезду КП(б)Б надзвычай вырасла. Да моманту XIII зьезду ў радох КП(б)Б налічвалася 39.256 камуністаў. Зараз-жа на 1-га кастрычніка налічваецца 59.344 чалавекі. Гэтыя дзьве лічбы паказваюць, што ў КП(б)Б за пэрыяд паміж XIII і XIV зьездамі ўліліся новыя тысячы рабочых, батракоў і перадавых калгасьнікаў. Гэтым тысячам новага папаўненьня трэба даць сапраўды бальшавіцкае выхаваньне. Гэтыя новыя тысячы маладых камуністаў трэба ўзброіць тэорыяй марксызму - ленінізму.

КП(б)Б, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, згуртаваная вакол ленінскага ЦК УсеКП(б) і правадыра партыі тав. Сталіна, маналітнай падыходзіць да свайго XIV зьезду і XVII партканфэрэнцыі.

Апошнія навіны з фронту індустрыялізацыі

Рагачоўская кардонная фабрыка выканала прамфінплян

РАГАЧОЎ, 30. На аснове ажыцьцяўленьня 6 умоў тав. Сталіна, Рагачоўская кардонная фабрыка поўнасьцю выканала гадавы прамфінплян. Рабочыя фабрыкі дабіліся перавыкананьня сярэднясутачнага заданьня на 21,4 проц. — штодзенна перапрацоўваецца 17,2 тоны дрэўмасы.

Выпуск вагонаў на заводзе „Полымя рэвалюцыі“

27 сьнежня завод «Полымя рэвалюцыі» выпусьціў з капітальнага рамонту тры таварныя вагоны, 28—4 вагоны, 29 — 2. З аварыйнага рамонту выпушчана за гэты час 6 вагонаў.

Бабруйскі дрэваапрацоўчы камбінат з посьпехам выконвае вытворчыя заданьні

БАБРУЙСК. (Белта). Бабруйскі дрэваапрацоўчы камбінат, дзякуючы правільнаму кіраўніцтву партарганізацыі і шырокай масавай рабоце, дабіўся поўных посьпехаў у выкананьні прамфінпляну. За пяцідзенку з 21 па 25 сьнежня лесацэх выканаў 110,4 проц. праграмы, завод № 6 — 110,3 проц., завод № 7 — 115,3 проц., фанэрны цэх — 108,4 проц., беладрэўны — 127,3 проц., стандартны — 103,6 проц. заданьня.

Гомсельмаш павышае тэмпы

27 сьнежня Гомсельмаш выпусьціў 30 сіласарэзак — 125 проц. пляну, 22 сячкарні—118 проц. пляну і 17 бульбамыек — 130 проц. заданьня.

1.000 трактараў

ХАРКАЎ. Трактарны завод імя Арджанікідзэ з пачатку пуску — 1-га кастрычніка — да 27 сьнежня зьняў з канвэера. 1.000 трактараў.

Будуюцца чатыры вялікія лесавозы-цеплаходы

ЛЕНІНГРАД. На заводзе імя Марці закладзены 4 вялікія лесавозы-цеплаходы. Грузапад'ёмнасьць кожнага лесавозу звыш 5.000 тон. Спуск лесавозаў адбудзецца ў 1932 годзе.

На рашаючых вучастках

ВУГАЛЬ. За 27 сьнежня па Данбасе здабыта 134.845 тон вугалю, Масквавугаль даў — 8.100 тон; Кузбас — 19.928.

МЭТАЛЬ. За 25 сьнежня па Саюзе выплаўлена 14.334 тоны чыгуну і 11.987 тон сталі.

ТРАКТАРЫ. Сталінградзкі трактарны завод выканаў абавязацельства, узятае па сустрэчным пляне. 27-га сьнежня сабрана 120 трактараў і 110 матораў.

БАРАЦЬБУ ЗА ЯКАСНЫЯ ПАКАЗАЛЬНІКІ—У ЦЭНТР УВАГІ

БАЯВАЯ НЕАДКЛАДНАЯ ЗАДАЧА

На аснове правільнага і выразнага ажыцьцяўленьня ленінскай генэральнай лініі партыя і рабочая кляса дабіліся вялізарных перамог у індустрыялізацыі краіны. Уся прадукцыя прамысловасьці СССР у 1931 г. павялічылася ў параўнаньні з мінулым годам на 20-21 проц. Гэты прырост пакідае далёка ззаду тэмпы разьвіцьця капіталістычных краін нават у пэрыяд іх росквіту. Гэтыя лічбы асабліва характэрны і красамоўны на фоне жорсткага эканамічнага крызісу, згортваньня вытворчасьці і вялізарнага росту беспрацоўя ва ўсёй капіталістычнай Эўропе і Амэрыцы.

Валавая прадукцыя прамысловасьці БСНГ БССР і Наркамснабу вырасла на 69 проц. у параўнаньні з 1930 г.

Рад гаспадарчых аб'яднаньняў і прадпрыемстваў БССР завяршылі пяцігодку (швэйная прамысловасьць, Палесдрук, шпалерная фабрыка і г. д.).

Аднак, якасныя паказальнікі работы прамысловасьці выкананы нездавальняюча, іх ажыцьцяўленьне асабліва рэзка адстае ад заданьняў. Матар'ялы, якія мы сёньня зьмяшчаем, гавораць аб нізкай якасьці нашай швэйнай і абутковай прадукцыі, разьлічанай на задаваленьне патрабаваньняў шырокіх мас.

Аналіз вынікаў работы прамысловасьці ў гэтым годзе высоўвае на першы плян задачу БАРАЦЬБЫ ЗА ЯКАСЬЦЬ ПРАДУКЦЫІ, за якасьць работы прамысловасьці, як АСНОЎНУЮ ЗАДАЧУ на 1932 г. ПАМНОЖЫЦЬ БАЛЬШАВІЦКІЯ ТЭМПЫ НА БАЛЬШАВІЦКУЮ ЯКАСЬЦЬ — вось баявое заданьне ўсёй нашай пралетарскай грамадзкасьці.

Кастрычніцкі пленум ЦК УсеКП(б) абавязаў партыйныя, прафэсыянальныя, савецкія і каапэрацыйныя арганізацыі паставіць работу па паляпшэньні якасьці прадукцыі, як адну з важнейшых задач. Гэта дырэктыва пленуму павінна легчы ў аснову ўсёй работы прамысловасьці на 1932 — чацьверты, заключны год пяцігодкі, у аснову падрыхтоўкі да XIV зьезду КП(б)Б і 17 Усесаюзнай партканфэрэнцыі.

Брак павінен мець імя і прозьвішча

Тры месяцы прайшло з таго часу, як скончылася першая канфэрэнцыя швэйнай прамысловасьці гор. Віцебску, якая ва ўсю шырыню паставіла пытаньне паляпшэньня **якасьці** прадукцыі. Канфэрэнцыя прыняла рад рэзалюцый, вызначыла шматлікія мерапрыемствы па паляпшэньні якасьці.

Усё-ж прыходзіцца канстатаваць, што якасьць прадукцыі віцебскай фабрыкі «Сьцяг індустрыялізацыі» за апошні час ня толькі не палепшылася, але нават **пагоршылася.** Кантрольны сэктар фабрыкі ня сочыць за ажыцьцяўленьнем пастаноў канфэрэнцыі. Замест 0,3 проц. паводле пляну, брак дасягнуў 4,5 проц.

Асноўная прычына пагоршаньня якасьці—**абязьлічка,** якая пануе ва ўсіх цэхах фабрыкі. Ніхто, пачынаючы ад рабочых і канчаючы адміністрацыйна - тэхнічным пэрсаналам, не нясе адказнасьці за брак, за пераробкі. Брак на фабрыцы ня мае прозьвішча і імя. Ня створана грамадзкая думка вакол пэсаваньня швэйнай прадукцыі. Ёсьць факты, калі штодзенкі ў істужках і цэхах указваюць на канкрэтных носьбітаў зла, але адміністрацыя ня прымае ніякіх мер (бручна-піджачны цэх).

Агульна-фабрычныя і цэхавыя арганізацыі стаяць у баку ад барацьбы за якасьць прадукцыі. Аб гэтым сьведчыць рад прыкладаў. Нядаўна фабрычна-таварыскі суд наладзіў паказальны працэс над тымі, хто сыстэматычна робіць брак (т. т. **Саравайскі, Думаў і Бібштэйн).** На судзе ня было ні прадстаўнікоў партыкалектыву, ні работнікаў фабкому. Вакол гэтай справы ня была мабілізавана грамадзкасьць, і працэс не дасягнуў сваёй мэты.

Адміністрацыйна-тэхнічны пэрсанал не стымулюе зацікаўленасьці ў паляпшэньні якасьці прадукцыі. На фабрыку з кожным днём прыбываюць усё новыя і новыя рабочыя. Іх трэба вучыць, як найлепш выконваць тую ці іншую апэрацыю. Гэта ня робіцца.

Асабліва дрэнна стаіць справа **ў першым бручным агрэгаце і цэху польтаў.** Там асабліва глыбока ўкаранілася абязьлічка, барацьба за якасьць выпала з поля работы цэхавых арганізацый.

Значна лепш пастаўлена работа ў 7-й і дзесятай бручных істужках і ў восьмай камсамольскай істужцы. Там дзякуючы мабілізацыі грамадзкай думкі вакол барацьбы супроць браку, дзякуючы ўдарнай рабоце штодзенак і бічаваньню вінаватых у выпуску дрэннай прадукцыі, дасягнуты значны пералом у адносінах якасьці. У гэтых істужках штодзенна вывешваюцца спэцыяльныя дошкі з экспанатамі.

Зьнішчыць поўнасьцю брак і пераробкі на «Сьцягу індустрыялізацыі» — баявая задача ўсёй грамадзкасьці фабрыкі.

Ліквідаваць брак, г. зн. зьнішчыць абязьлічку, устанавіць поўную адказнасьць кожнага рабочага за зробленую апэрацыю. Брак павінен мець імя і прозьвішча. Трэба ўвесьці прэміяльную сыстэму і выдаваць узнагароды тым, хто дае добрую прадукцыю.

Барацьба за паляпшэньне якасьці — барацьба за выкананьне аднаго з асноўных паказальнікаў прамфінпляну.

Б. Зэліксон.

Дайце добры абутак!

Ліст да рабочых гарбарна-абутковай прамысловасьці

З кожным годам расьце і разьвіваецца лёгкая індустрыя, якая здавальняе патрэбаваньні шырокіх працоўных мас. Рабочая кляса можа ганарыцца тымі посьпехамі, якіх яна дасягнула ў разьвіцьці лёгкай прамысловасьці.

Аднак, якасьць прадукцыі не заўсёды адказвае ўзросшым культурным запатрабаваньням мас. Гэта ня раз падкрэсьлівалася ў пастановах вышэйшых партыйных і савецкіх органаў, якія далі зусім выразную дырэктыву—настойліва змагацца з выпадкамі выпуску нядобраякаснай прадукцыі.

Таварышы рабочыя-гарбары і абутнікі! Мы, работнікі Смаленскага ЗВК, звaрачаем вашу ўвагу на зусім дрэнную якасьць абутку, прысланага для забесьпячэньня начскладу часьцей Смаленскага гарнізону.

Вы павінны ведаць, што наш ЗВК адмовіўся ад прыёмкі гэтага абутку і што калектыў выказаў рэзкі пратэст супроць завозу нядобраякаснай прадукцыі. Брыгада НК РСІ РСФСР, якая знаходзілася ў Смаленску пераканалася ў дрэннай якасьці абутку і склала адпаведны акт.

Але кіраўнікі менскай і віцебскай канторы «Скурснабзбыту» зусім не жадаюць зразумець значэньня якасных паказальнікаў у выкананьні прамфінпляну і ўпарта навязваюць нам дрэнную прадукцыю.

Вось якую тэлеграму атрымала смаленская кантора Дзяржбанку з Віцебску: «Прэтэнзія ЗВК нягрунтоўная. У выпадку паўторнага адказу прадайце па цэнах нашага рахунку» (інакш кажучы, няхай другія «злопаюць»).

А вось ліст з Менску на адрас заходняй канторы Скурснабзбыту: «Тэлеграма ЗВК нас надзвычай зьдзівіла. Смаленскія каапэрацыйныя арганізацыі павінны добра ведаць якасьць і фасоны нашага абутку, і таму смаленскі ЗВК меў магчымасьць адмовіцца загадзя... Просім заходнюю кантору перадаць гэты абутак смаленскаму аддзяленьню ГОРТ» (магчыма, знойдзецца такая арганізацыя, якая не адмовіцца ўзяць такі хлам).

У каапэрацыйнай рабоце ёсьць яшчэ шмат недахопаў. Мы ўзялі на сябе абавязак—на аснове пастановы пленуму ЦК УсеКП(б) рашуча перабудаваць работу каапэрацыі. Мы чакаем ад вас бальшавіцкай барацьбы за лепшае абслугоўваньне працоўных мас, за добрую якасьць прадукцыі.

КАЛЕКТЫЎ РАБОТНІКАЎ СМАЛЕНСКАГА ЗВК.

Каму патрэбна такая прадукцыя?

Паміж **кушнернай фабрыкай імя 1 мая** (Менск) і **швэйнай фабрыкай «Прафінтэрн»** (Віцебск) заключан дагавор па дастаўку футровых каўняроў для мужчынскіх і дзіцячых польтаў. Аднак менская кушнерная фабрыка злачынна ігнаруе дагавор і прысылае зусім непадыходзячыя размеры каўняроў. Не дапамаглі ні лісты, ні тэлеграмы, ні асабістыя выезды работнікаў фабрыкі.

Менск прысылае выстарчальную колькасьць каўняроў, але іх якасьць нікуды няварта. Напрыклад, прыслана 9.000 каўняроў № 34 для малых школьнікаў, а самых ходкіх размераў—ад № 36 да 42—зусім няма. Калі-б гэтыя 9.000 каўняроў былі патрэбных нумароў, іх хапіла-б для работы на працягу 3-4 месяцаў, але з-за невыкананьня дагавору застаюцца нескарыстаныя каля 6.000 каўняроў, прычым пашыўка зімовых польтаў канчаецца праз месяц.

Фабрыка «Прафінтэрн», у выніку злачынных адносін кіраўнікоў менскай кушнернай фабрыкі да якасьці прадукцыі, прымушана выпускаць вырабы няходкіх размераў, ужо атрыман рад скаргаў каапэрацыйных арганізацый.

Канкрэтныя вінаватыя павінны быць прыцягнуты да адказнасьці.

Брыгада: ЛЕВІН І ГІЛЬБО.

Дышлавая брыгада старога дэпо ст. Гомель, якая атрымала прэмію першынства на ўсесаюзным конкурсе ўдарных брыгад.

РАЗГАРНУЦЬ КАЛЕКТЫЎНУЮ ГАДОЎЛЮ ЖЫВЁЛЫ У КАЛГАСАХ

Калектыўную гадоўлю жывёлы арганізаваць у кожным калгасе

Партыя і ўрад у сваёй гістарычнай адозьве аб разьвіцьці сацыялістычнай жывёлагадоўлі прапанавалі мясцовым партыйным, зямельным і калгасным арганізацыям аддаць асаблівую ўвагу разьвіцьцю хуткасьпелых відаў жывёлагадоўлі. Перад калгасамі, якія ня маюць сьвінагадоўчых і птушніцкіх таварных фэрм, была пастаўлена задача—арганізаваць у кожным калгасе калектыўную гадоўлю і

Як ня трэба карміць жывёлу

калектыўны продаж жывёлы дзяржаве: ад 10 да 50 сьвіней у адкормленым выглядзе, у залежнасьці ад магутнасьці калгасу; у раёнах гадоўлі авечак—ад 10 да 50, у раёнах птушніцтва—ад 100 да 500 штук птушкі і ў раёнах трусагадоўлі ад 100 да 300 трусоў.

На аснове гэтай гістарычнай адозвы цэнтральнымі і партыйнымі ўрадавымі органамі БССР было прапанавана калгаснай сыстэме да канца 1931 году калектыўна выгадаваць у калгасах, якія ня маюць фэрм, 80.000 сьвіней і 80.000 авечак, адкарміць і здаць (прадаць) дзяржаве 21.000 сьвіней у сярэднім жывой вагой па 60 кілё кожная і 22.000 штук авечак.

Посьпехі паасобных раёнаў пацьвярджаюць рэальнасьць заданьняў

Рад раёнаў, як Віцебскі, Гарадоцкі, Вузьдзенскі і Капыльскі ўжо прыступілі да арганізацыі калектыўнай гадоўлі жывёлы ў калгасах і дабіліся пэўных посьпехаў. У гэтых раёнах у калгасах, якія ня маюць фэрм, ужо сканцэнтравана ад 1.200 да 3.200 сьвіней у кожным. Калгасы Гарадоцкага раёну ўжо калектыўна выгадавалі і здалі дзяржаве 112 сьвіней, Віцебскага—70 сьвіней і Вузьдзенскага—75.

На практыцы гэтых раёнаў мы бачым, што для выкананьня заданьняў партыі ёсьць усе магчымасьці.

Але рад райкалгассаюзаў забылі пра 9 пункт адозвы ЦК УсеКП(б) і СНК СССР. Гэта з усёй відавочнасьцю выявілася нядаўна на нарадзе прадстаўнікоў райкалгассаюзаў.

У **Бялыніцкім, Буда-Кашалёўскім, Брагінскім, Крычаўскім, Мазырскім** і радзе іншых раёнаў калектыўная гадоўля дробнай жывёлы ў калгасах, якія ня маюць фэрм, яшчэ зусім не распачата. Заданьні да калгасаў не даведзены, ніякай растлумачальнай работы сярод калгасьнікаў не вялося. Не прыступілі да заключэньня дагавароў з калгасамі на продаж імі дзяржаве таварнай жывёлы.

Яшчэ больш, гэта важнейшае пытаньне нават не абмяркоўвалася ў раённых калгасных і савецкіх арганізацыях.

У першую чаргу за гэта адказвае праўленьне Белкалгасцэнтру, якое, даўшы адпаведныя дырэктывы калгассаюзам, не праверыла іх выкананьня. Ня меншую адказнасьць нясуць і загатоўчыя арганізацыі—Белхлебжывёлсаюз і Белкаапсаюз, якія павінны былі заключыць дагаворы з калгасамі і авансаваць гэту справу.

Прэміяваньне лепшых калгасаў і калгасьнікаў

У 1932 годзе—заключным годзе пяцігодкі — калгасы БССР, **якія ня маюць фэрм, павінны калектыўна выгадаваць 358.000 сьвіней, 97.000 авечак, 500.000 птушак і прадаць дзяржаве на працягу году 90.000 сьвіней, 42.000 авечак і 1 мільён птушак.**

Выкананьне гэтай праграмы патрабуе разгортваньня масавай работы сярод калгасьнікаў, шырокага растлумачэньня выгад, якія дае калектыўная гадоўля.

Для стымуляваньня калгасаў і калгасьнікаў па арганізацыі калектыўнай гадоўлі дробнай жывёлы і продажу яе дзяржаве ўрадавымі органамі намечан рад мерапрыемстваў.

Загатоўчым арганізацыям прапанавана за зданую таварную жывёлу адпускаць калгасам прамтавары ў размеры 30-35 проц. кошту жывёлы. Апрача таго вылучан спэцыяльны фонд у размеры 30.000 руб. для прэміяваньня калгасаў, якія выканалі і перавыканалі свае пляны па здачы дзяржаве таварнай жывёлы ў 4-м квартале, а таксама калгасьнікаў і калгасьніц, якія найбольш праявілі сабе ў гэтай справе.

Калгасы пры заключэньні дагавароў з загатоўчымі арганізацыямі могуць атрымліваць авансы грашыма ў размеры 12 руб. за кожную сьвіньню, 5 руб. за авечку і 3 руб. за труса.

Паводле пастановы кастрычніцкага пленуму ЦК УсеКП(б) калгасы, якія поўнасьцю выканалі свае абавязкі па продажы дзяржаве таварнай прадукцыі, рэшту яе могуць прадаваць на савецкіх рынках па каапэрацыйных цэнах, якія рэгулююцца адпаведнымі ўрадавымі органамі.

Выгады і ільготы—давесьці да кожнага калгасьніка

Але ўсе гэтыя ільготы і выгады ў большасьці раёнаў невядомы калгасам і масе калгасьнікаў. Там, дзе гэта ўжо зроблена, калектыўная гадоўля жывёлы сустракае поўнае падтрыманьне з боку калгасных мас. Калгасьнікі высоўваюць свае сустрэчныя пляны.

Таму гэтыя ільготы і выгады, якія даюцца калгасам, трэба зараз давесьці да кожнага калгасьніка і кожнай калгасьніцы. Неабходна правесьці шырокую растлумачальную рабо[ту] ... калгасах, даючы рашучы адпор ... ком і іх агентам, якія выступ[аюць] супроць гадаваньня маладняка і ... чы таварнай прадукцыі дзярж[аве], распальваюць нязжытыя яшчэ ... жывецкія тэндэнцыі ў радзе к[алга]саў і агітуюць за разбазарваньне і зьнішчэньне жывёлы.

Побач з гэтым трэба з усёй рашу[час]цю ў корані зьнішчаць і не дапу[скаць] такіх шкодных перагібаў, якія ... месца ў Койданаўскім раёне, дзе ... арганізацыі калектыўнай гадоўлі [жы]вёлы прымушалі калгасьнікаў ... маджваць сваю ўласную дробную [жы]вёлу.

Стада калектыўнай гадоўлі ў ... калгасах, дзе няма фэрм, па... ствараецца шляхам куплі жывёл[ы] ... калгасьнікаў за агульныя сродкі [кал]гасаў, або за сродкі, што атрым[лі]ваюцца ад загатоўчых арганізацы[й] ... кантрактацыйных дагаварох, ш... пазыкі жывёлы ў калгасьнікаў з [аба]вязацельствам звароту з буд[учага] прыплоду, або шляхам добраа[хвот]най перадачы калгасьнікамі сва[ёй жы]вёлы для калектыўнай гадоўлі.

Калгасьнікі, якія прымаюць а[ктыў]ны ўдзел у стварэньні стада к[алек]тыўнай гадоўлі жывёлы, павінн[ы] ... першую чаргу ў абавязковым па[радку] ў першую чаргу прэміявацца пр[амта]варамі, якія будуць атрыманы к[алга]самі за зданую таварную жывёл[у].

Арганізацыя калектыўнай га[доўлі] жывёлы, як адзін са сродкаў в[ыра]шэньня мясной праблемы, павінна ... раз стаць першачарговай задачай [пар]тыйных, савецкіх і загатоўчых [арга]нізацый. На вырашэньне гэтай [зада]чы трэба мабілізаваць раённы і ... ковы актыў, асабліва камсамоль[скія] арганізацыі.

Толькі пры разгортваньні мас[авай] растлумачальнай работы ... гасьнікаў і калгасьніц мы ... найкарацейшы тэрмін ... важнейшую дырэктыву партыі ...

Аўчыньнікаў.

ПАРТЫЙНАЕ БУДАЎНІЦТВА

БАЛЬШАВІКІ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ РАЗГОРТВАЮЦЬ ПАДРЫХТОЎКУ да XIV зьезду КП(б)Б і XVII Усесаюзнай партканфэрэнцыі

Тры вузлавыя задачы

(Да партыйнай канфэрэнцыі №-й бел. стр. імя Фрунзэ дывізіі)

Партарганізацыя № беларускай дывізіі падыходзіць да сваёй чарговай партканфэрэнцыі па-бальшавіцку згуртаванай вакол ленінскага ЦК, мабілізаванай на рашучую барацьбу з праяўленьнямі апартунізму як у тэорыі, так і ў практычнай рабоце. На падставе гістарычнага ліста тав. Сталіна партарганізацыя дывізіі яшчэ больш павысіла сваю клясавую пільнасьць і бальшавіцкую непрымірымасьць да ўсякіх імкненьняў рэвізіі ленінізму, супроць гнілога лібэралізму, які выкарыстоўваецца трацкісцкімі кантрабандыстамі для сваіх контр-рэвалюцыйных мэт.

Партканфэрэнцыя часьцей БВА ўзброіць вайсковыя партарганізацыі на далейшую барацьбу за тэмпы і якасьць вучобы. Надыходзячы XIV зьезд КП(б)Б і XVII усесаюзная партканфэрэнцыя ўзьнімуць яшчэ на больш прынцыповую вышыню барацьбу за сацыялізм, за ўзмацненьне абароназдольнасьці Савецкага Саюзу — пралетарскай бацькаўшчыны працоўных усяго сьвету.

На даным этапе ад партыйнай канфэрэнцыі дывізіі, ад кожнага бальшавіка патрабуецца выразная ўвязка складаных пытаньняў сацыялістычнага будаўніцтва з канкрэтнымі задачамі вайсковай работы, патрабуецца выразнае разуменьне шляхоў і сродкаў ажыцьцяўленьня задач, настаўленых перад намі РВС.

Партарганізацыя дывізіі падыходзіць да канфэрэнцыі з радам дасягненьняў у справе баявой падрыхтоўкі.

Задача партарганізацыі дывізіі—з бальшавіцкай упартасьцю, з рэвалюцыйным уздымам, сапраўды ўдарнымі тэмпамі змагацца за высокаякасныя паказальнікі вырашэньня асноўных пытаньняў, ад якіх залежыць посьпех выкананьня пляну баявой падрыхтоўкі.

Першым такім пытаньнем зьяўляецца **камандзірская вучоба.** Складаныя ўмовы сучаснага бою, насычанага навейшымі дасягненьнямі тэхнікі, узьнімаюць на нябывалую вышыню пытаньне кіраўніцтва. Наша задача — поўнасьцю аўладаць уменьнем кіраваць боем у гэтых умовах. Трэба сказаць, што на гэтым вучастку ня ўсё яшчэ нас здавальняе. Сям-там працуюць з халадком, яшчэ ня ўсімі поўнасьцю ўсьвядомлена прынцыповая важнасьць камандзірскай вучобы. Парт'ячэйкі і палітапарат у радзе выпадкаў пільна не падыйшлі яшчэ да гэтай задачы. Гэта сур'ёзьнейшы недахоп практычнай работы. Мы павінны ліквідаваць яго ў найкарацейшы тэрмін.

Другое пытаньне—**палітычная падрыхтоўка камандзіра і чырвонаармейца.** Для нас гэта задача стаіць у найбольш завостранай форме таму, што на інспэктарскай паверцы палітзаняткаў мы выйшлі з нездавальняючымі паказальнікамі. У гэтым кірунку зараз толькі яшчэ намеціліся зрухі. Пытаньні, пастаўленыя ў лісьце тав. **Сталіна,** не знайшлі яшчэ належнага адлюстраваньня ў палітзанятках. Частка камуністаў і камсамольцаў яшчэ слаба выяўляе сваю ролю на палітзанятках, як памочнікаў групаводаў. Начальніцкі склад ня ўвесь ахоплен марксыцка-ленінскай вучобай. Па-бальшавіцку вырашаючы гэту задачу, мы забясьпечым якасны рост баявой падрыхтоўкі. Апрача агульных задач аўладаньня тэорыяй марксызму-ленінізму патрабуецца дасканала аўладаць вучэньнем Маркса, Леніна, Сталіна аб вайне.

Трэцяе пытаньне зьяўляецца простым працягам першых двох—гэта **задача аўладаньня тэхнікай.** Сталінская формула—«бальшавікі павінны аўладаць тэхнікай»—для нас зараз асабліва актуальна. Умець карыстацца тэхнікай, выхоўваць энтузіястаў тэхнікі, паставіць на службу рацыяналізацыю і вынаходзтва—важнейшая ўмова для ўздыму на вышэйшую ступень тэмпаў і якасьці баявой падрыхтоўкі.

Масавая палітычная работа ў часьцях дывізіі настаўлена яшчэ нездавальняюча. Палітаддзел і ў большай ступені самі часьці яшчэ мала ўвагі аддаюць магутнай форме нашага ўзьдзеяньня на байца. Трэцяя ўсеармейская нарада сакратароў парт'ячэек з усёй вострасьцю паставіла пытаньне масавай работы, асабліва па аўладаньні тэхнікай. Мы гэтай задачы яшчэ ня вырашылі і, зразумела, бяз гэтага цяжка рушыцца далей. Гэта пытаньне ў агульным комплексе адыгрывае актуальнейшую ролю ў справе баявой падрыхтоўкі.

На фоне гэтых адказнейшых задач вельмі важнае значэньне набывае пытаньне вайсковай дысцыпліны. Трэцяя ўсеармейская нарада сакратароў ячэек дала выразныя і практычныя ўказаньні ў гэтым кірунку. **Аддзяленьне і разьдзел—без дысцыплінарных учынкаў**—вось наша асноўная мэта. **Павышэньне авангарднай ролі партыйца і камсамольца—рашаючае зьвяно ў дасягненьні гэтай мэты.**

У галіне практычнага ажыцьцяўленьня ленінскай нацыянальнай палітыкі ня ўсюды яшчэ пастаўлена здавальняюча работа. У паасобных падразьдзяленьнях дывізіі наглядаецца некаторае аслабленьне работы па беларусізацыі. Трэба дабіцца правільнага разуменьня ў шырокіх масах сутнасьці беларусізацыі, як састаўной часткі нацыянальнай палітыкі партыі, будаўніцтва беларускай культуры—нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па зьмесьце. Задача партыйных арганізацый часьцей дывізіі—узмацніць барацьбу супроць ухілу да вялікадзяржаўнага шавінізму—галоўнай небясьпекі на даным этапе і ўсякіх праяўленьняў беларускага контр-рэвалюцыйнага нацыянал-дэмакратызму і шавінізмаў іншых колераў.

Вырашэньне вызначаных задач патрабуе перабудовы работы па-новаму. Кіраваць «наогул» зараз нельга. Патрэбна канкрэтнасьць, апэрацыйнасьць, прадуманасьць і дыфэрэнцыяцыя. Трэба па-сапраўднаму павярнуцца да нізавых зьвеньняў, неаслабна працаваць па павышэньні іх баяздольнасьці, дапамагаць ім у гэтым канкрэтнай справай.

Дывізійная партканфэрэнцыя яшчэ ў большай меры мабілізуе партарганізацыю на далейшую барацьбу за генэральную лінію партыі, супроць правага апартунізму, як галоўнай небясьпекі, супроць «левага» ўхілу і прымірэнства, за тэмпы і якасьць баявой і палітычнай падрыхтоўкі.

Іваноў.

За далейшае павышэньне баяздольнасьці часьцей

Перавыбары кіруючых парторганаў па часьцях №-скай кавалерыйскай дывізіі адбываліся пад лёзунгам яшчэ большага згуртаваньня партыйнай арганізацыі вакол генэральнай лініі партыі, пад знакам мабілізацыі чырвонаармейскіх мас і начскладу вакол задач пасьпяховага выкананьня пляну па баявой і палітычнай падрыхтоўцы.

Барацьба за павышэньне ідэалёгічнай устойлівасьці партарганізацый, барацьба з усякімі скажэньнямі партыйнай лініі ў тэорыі і на практыцы, за партыйнасьць у тэорыі, супроць усякіх спроб працягнуць трацкісцкую кантрабанду ў гісторыю бальшавіцкай партыі — пранізвала ўсю работу па правядзеньні справаздачна-перавыбарчай кампаніі парторганаў.

Справаздачна-перавыбарчая кампанія нанесла бязьлітасны ўдар па ўсякіх праяўленьнях апартуністычнай практыкі, па абломаўшчыне і бязьдзейнасьці. У ячэйцы разьдзелу кіраўніцтва №-скага палка сакратар ячэйкі **Цярэшчанка** ня толькі ня прымаў ніякіх мер для мабілізацыі мас на выкананьне асноўных задач, а на працягу дэкад не зьяўляўся ў ячэйку. Кіраўніцтва ячэйкі не забясьпечыла пасьпяховага выкананьня пляпаў баявой і палітычнай вучобы. Сваю апартуністычную стаўку на самацёк Цярэшчанка імкнуўся апраўдаць перагружанасьцю асноўнай работай. Перавыбарчы сход прызнаў работу бюро **нездавальняючай і пастанавіў былога сакратара Цярэшчанку прыцягнуць да партыйнай адказнасьці.**

Партыйная арганізацыя дывізіі, падводзячы вынікі па перавыбарах кіруючых парторганаў, мабілізуе масы на разгортваньне баявой падрыхтоўкі да партканфэрэнцыі БВА, XIV зьезду КП(б)Б і XVII Усесаюзнай партканфэрэнцыі.

Г. ШЫФРЫН.

На аснове прапрацоўкі ліста тав. Сталіна

разгарнуць непрымірымае змаганьне з ухіламі ад бальшавізму

Пры шырока разгорнутай самакрытыцы праходзілі перавыбары бюро ячэек партыйнай арганізацыі АБВШ. Амаль у кожнай ячэйцы на сходах па справаздачных дакладах выступала каля 50-60 проц. прысутных.

Перавыбары зьявіліся сапраўды генэральнай праверкай таго, наколькі партарганізацыя ажыцьцяўляла генэральную лінію партыі і вяла змаганьне супроць правых і «левых» апартуністаў, супроць прымірэнцаў.

У працэсе правядзеньня перавыбараў выяўлена, што ня ўсе ячэйкі дабіліся ажыцьцяўленьня пастаноў трэцяй усеармейскай нарады сакратароў ячэек. Яшчэ ёсьць паасобныя камуністы і камсамольцы, якія не зьяўляюцца прыкладнымі ў баявой падрыхтоўцы і дысцыплінаванасьці. Нізавыя партзьвеньні не забясьпечылі належнага кіраўніцтва разгортваньнем сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва. Некаторыя ячэйкі не вялі работы з новым папаўненьнем — кандыдатамі партыі.

Партыйная арганізацыя АБВШ не разгарнула выстарчальнай бальшавіцкай барацьбы за ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі. Пастановы партбюро і пастановы па выніках месячніка беларусізацыі, які праводзіўся 5 м-цаў таму назад, ня выкананы. Мелі месца праяўленьні ўхілу да вялікадзяржаўнага шавінізму, выкрыта супраціўленьне беларусізацыі з боку паасобных работнікаў школы (Уласаў, Корбут, Калодзежны, Трашка і інш.).

Новавыбранае бюро партыйнай арганізацыі на аснове шырокай падрыхтоўкі да XIV зьезду КП(б)Б і XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі павінна ўжыць усе меры да ліквідацыі выяўленых у часе перавыбараў недахопаў. Асаблівую ўвагу трэба аддаць пытаньням практычнага ажыцьцяўленьня нацыянальнай палітыкі партыі ва ўмовах школы. У ячэйках трэба зараз-жа прыступіць да распрацоўкі пастановы бюро ЦК і прэзыдыуму ЦКК КП(б)Б **«аб узмацненьні барацьбы з ухіламі ў нацыянальным пытаньні»** і на аснове гэтай распрацоўкі мабілізаваць масы на барацьбу супроць ухілу да вялікадзяржаўнага шавінізму, які прадстаўляе галоўную небясьпеку на даным этапе, і супроць ухілаў у бок мясцовых шавінізмаў.

Кіраўніцтва партарганізацыі школы дапусьціла вялікую палітычную памылку, што да гэтага часу не распрацавала ліста тав. СТАЛІНА ў рэдакцыю часопісі «Пролетарская революция». На аснове глыбокай прапрацоўкі гэтага вялікай палітычнай важнасьці дакуманту трэба мабілізаваць усіх членаў партыі на барацьбу супроць усякіх скажэньняў лініі партыі ў тэорыі і на практыцы, супроць трацкісцкіх кантрабандыстаў і гнілога лібэралізму да ўхілаў ад бальшавізму.

С. Богуш.

„Ні аднаго цэнтнэра збожжа—прыватніку" (ЦК УсеКП(б)

МНОЖЫЦЬ РАДЫ ПЕРАМОЖЦАЎ!

Шырэй разгарнуць масавую палітычную работу сярод калгасьнікаў і аднаасобнікаў

ЗМАГАРЫ ЗА СУСТРЭЧНЫ

Рэдакцыі „Зьвязда"

СЯННО. (ПА ТЭЛЕГРАФУ).
СЕНЬНЕНСКІ РАЁН СУСТРАКАЕ НАДЫХОДЗЯЧУЮ РАЁННУЮ ПАРТКАНФЭРЭНЦЫЮ ПОЎНЫМ ВЫКАНАНЬНЕМ ГАДАВОГА ПЛЯНУ ЗБОЖЖАЗАГАТОВАК. ЗАМЕСТ ВЫЗНАЧАНЫХ УРАДАМ 1.400 ТОН, КАЛГАСЫ І АДНААСОБНІКІ РАЁНУ ЗДАЛІ НА ЗАГАТОЎЧЫЯ ПУНКТЫ 1.402 ТОНЫ. ПЕРАДАВЫЯ КАЛГАСЫ І СЕЛЬСАВЕТЫ РАЁНУ ВЫСУНУЛІ СУСТРЭЧНЫ ПЛЯН. ЗБОЖЖАЗАГАТОЎКІ ЯШЧЭ АДБЫВАЮЦЦА.

САКРАТАР РК КП(б)Б АЛАН.
НАМ. СТАРШЫНІ РВК СОРАКАЛЕТАЎ.
РАЙСНАБ САВІЦКІ.

Мацней і больш рашуча біцца з апартуністамі

ГЛУСК. (Ад нашага спэц.кар.).

Глускі раён — адзін з адстаючых раёнаў БССР па збожжазагатоўках. На 25 сьнежня гадавы плян выканан усяго на 57,8 проц. Прычына адставаньня — недапушчальна слабае разгортваньне загатовак **па аднаасобным сэктары.** У той час, як калгасы раёну выканалі заданьне па здачы збожжа на 103 проц., па індывідуальным сэктары загатоўлена ўсяго каля 50 проц. пляну. На радзе сельсаветаў процант выкананьня агульнага пляну зусім мізэрны (**Латыскі**—24 проц., **Слаўкавіцкі** — 43 проц. і г. д.

Гэта рэзультат апартуністычнай недаацэнкі ролі аднаасобніка ў збожжазагатоўках, падмены масава-палітычнай работы сярод беднякоў і серадлякоў голым адміністраваньнем, агідных скрыўленьняў палітыкі партыі ў радзе саветаў.

Вось некаторыя факты. Упаўнаважаны РК КП(б)Б па **Сіманавіцкім** сельсавеце **Буткевіч,** замест таго, каб разгарнуць шырокую масавую работу сярод калгасьнікаў і аднаасобнікаў, арганізаваць іх на барацьбу за поўнае і своечасовае выкананьне кантрактацыйных дагавароў і самаабавязацельстваў, прабаваў правесьці загатоўкі шляхам грубага адміністраваньня, дапусьціў яўныя «лявацкія» загібы. Ён наладзіў своеасаблівы «падворны абход», які фактычна набыў характар вобыскаў у бядняцка-серадняцкіх гаспадарках. Такім чынам, **Буткевіч** «абышоў» звыш 60 гаспадарак. Зусім зразумела, да якіх вынікаў можа прывесьці гэты «мэтад» збожжазагатовак. Апартуніст, «левы» загібшчык Буткевіч не разумее (або ня хоча разумець), што такія мэтады толькі граюць на руку клясаваму ворагу ў яго барацьбе супроць збожжазагатовак.

Завалочыцкі сельпартком праявіў яўна прымірэнчыя адносіны да гэтых «лявацкіх» загібаў, дапушчаных Буткевічам і ня даў ім своечасова рашучага адпору.

Упаўнаважаны РК КП(б)Б па **Дакольскім** сельсавеце **Фамічоў** таксама не адстаў ад Буткевіча. Фамічоў дайшоў да таго, што... арыштаваў камісію садзейнасьці збожжазагатоўкам у в. Слабодка. Гэта камісія сапраўды адвольна зьменшыла заданьне на здачы збожжа. Агульны сход у парадку самаабавязацельства пастанавіў здаць дзяржаве 50 цэнт. збожжа, камісія-ж садзейнасьці зьменшыла гэтую лічбу да 5 цэнт.

Што павінен быў зрабіць упаўнаважаны РК КП(б)Б? — Шырока растлумачыць членам камісіі садзейнасьці і ўсяму бядняцка-серадняцкаму насельніцтву вёскі Слабодка няправільнасьць дзейнасьці камісіі, дабіцца выпраўленьня дапушчаных памылак. Аднак, Фамічоў знайшоў магчымым ужыць унтэр-прышыбееўскія мэтады, мэтады грубага адміністраваньня і арыштаваць камісію садзейнасьці.

З «левымі» загібамі пераплятаюцца правыя справы. Побач з недаацэнкай аднаасобнага сэктару, з падменай масавай работы голым адміністраваньнем, у радзе сельсаветаў мясцовыя арганізацыі ня бачаць кулака, а ў некаторых выпадках проста патураюць кулацтву. Толькі гэтым можна вытлумачыць той факт, што на 15 сьнежня цьвёрдыя заданьні з кулацкаў і заможных гаспадарак на раёне спагнаны толькі на 42 проц.

Кулак рознымі спосабамі імкнецца сабатаваць здачу таварнай прадукцыі дзяржаве. Ёсьць рад фактаў, калі кулакі і заможнікі хавалі збожжа, лён і іншую прадукцыю ў зямлю, замуроўвалі за печамі, звозілі ў іншыя вёскі і сельсаветы. Кулак **Новікаў** у вёсцы **Пагарэлае** схаваў на полі 20 вазоў бульбы, зьверху забаранаваў і засеяў жытам. Выяўлены выпадкі, калі кулакі хавалі збожжа і бульбу ў лесе, закладывалі мохам і зьверху ставілі ёлку.

З кулацкім сабатажам загатовак сельсаветы не вядуць рашучай барацьбы.

РК КП(б)Б прыняў рад мерапрыемстваў да ўзмацненьня збожжазагатовак. У сельсаветы накіравана 70 чалавек—раённага актыву для дапамогі мясцовым арганізацыям у правядзеньні кампаніі. Пытаньне аб загатоўках шырока абгаворана на спэцыяльнай нарадзе раённага актыву, сельпарткомамі і на сходах парт'ячэек.

Аднак, паказаныя вышэй факты сьведчаць, што партыйнае кіраўніцтва раёну слаба і са значным спазьненьнем змагаецца з канкрэтнымі посьбітамі правай практыкі і «левых» загібаў, якія маюць месца ў паасобных сельсаветах. Гэтую барацьбу неабходна рашуча ўзмацніць, адначасова як мага шырэй разгарнуць масава-растлумачальную работу сярод калгасьнікаў і аднаасобнікаў.

А. Мікуцкі.

Узор разгортваньня масавай работы

Ленінскі сельсавет (Случчына) не так даўно быў на адным з апошніх месц па выкананьні гадавога пляну збожжазагатовак. Сельсавет і парт'ячэйка не аддалі патрэбнай увагі гэтай важнейшай гаспадарча-палітычнай кампаніі. Ніякай масавай растлумачальнай работы як у калгасах, так і сярод аднаасобнікаў не вялося. Плян збожжазагатовак быў выканан толькі на 20 проц.

Пасьля пастановы ЦК КП(б)Б аб ходзе збожжазагатовак гэта пытаньне было рубам пастаўлена на сходзе партактыву разам з камсамольскай ячэйкай і калгасьнікамі. Быў абвешчан ударны месячнік па выкананьні сваіх абавязкаў перад дзяржавай. Тут-жа былі складзены брыгады, якія былі прымацаваны да паасобных вёсак і калгасаў.

З пачатку асноўныя сілы былі сканцэнтраваны ў цэнтры сельсавету — калгасе імя Леніна. Праўленьне калгасу апынулася ў палоне спажывецка-рвацкіх тэндэнцый адсталай часткі калгасьнікаў, абвясьціла плян збожжазагатовак нерэальным і нават не прыступіла да яго выкананьня.

Брыгадзіры-актывісты, якія прыбылі ў калгас, пры дапамозе саміх-жа калгасьнікаў выкрылі апартунізм і бязьдзейнасьць праўленьня і выявілі таварныя лішкі збожжа, якія ёсьць у калгасе. На агульным сходзе калгасьнікі пасьля абмеркаваньня вывадаў брыгады ўхвалілі ў дэкадны тэрмін выканаць плян збожжазагатовак і выклікалі насьледаваць свайму прыкладу ўсе іншыя калгасы сельсавету.

Вялікую актыўнасьць праявілі камсамольцы, якія шырока разгарнулі масава-агітацыйную работу. Было выпушчана некалькі нумароў насьценнай газэты, спэцыяльна прысьвечанай выкананьню збожжазагатовак. Сыстэматычна вывешваліся чырвоныя і чорныя дошкі, у якіх паказваліся перадавікі і зрыўшчыкі збожжазагатовак.

У паходзе за збожжа прыняў актыўны ўдзел увесь склад сельсавету. Асабліва актыўную работу правялі члены сельсавету—Яцэвіч, Бараноўскі і Шаруніч.

Масавы паход за збожжа скора даў свае вынікі. За кароткі тэрмін выкананьне гадавога пляну збожжазагатовак узьнялося з 20 да 90 проц. Усе калгасы сельсавету перавыканалі свае пляны здачы збожжа. Наперадзе—калгас імя Леніна, які выканаў плян на 250 проц. Амаль поўнасьцю спагнана збожжа па цьвёрдых заданьнях з кулацка-заможных гаспадарак.

Вопыт Ленінскага сельсавету паказвае, якое вялізарнае значэньне ў выкананьні пляну збожжазагатовак мае масавая растлумачальная работа. Толькі пры згуртаваньні ўсёй грамадзкасьці і бязьлітаснай барацьбы з кулацтвам і яго агентурай, Ленінскі сельсавет дабіўся першай перамогі, яго зададача—у бліжэйшыя-ж дні выканаць плян цалкам.

Я. Жылка.

Барацьба за ленінізм у філёзофіі*)

Ральцэвіч

У сучасны момант зусім нельга гаварыць пра ленінізм у філёзофіі, абыходзячы апошні гістарычны дакумант партыі — ліст тав. **Сталіна** ў часопісь «Пролетарская революция». Тав. Сталін сваім лістом ставіць усю суму пытаньняў **барацьбы за ленінскую тэорыю** ў разрэзе разьвіцьця ленінізму-бальшавізму ад часоў Маркса-Энгельса і да нашых дзён.

Сталін разглядае ленінізм у сьвятле яго **бязупыннай барацьбы** з усімі і ўсялякімі буржуазнымі і рэвізіяніцкімі — у адносінах да марксызму — «тэорыямі». Тав. Сталін цэнтр увагі пераносіць на асноўныя пытаньні **тэорыі, стратэгіі і тактыкі пралетарскай рэвалюцыі,** выступае супроць трацкісцкай «тэорыі» аб тым, што нібы бальшавізм прадстаўляе сабой нейкае злучэньне многіх плыняў, раўчачкоў у рабочым руху, супроць «тэорыі» аб тым, што быццам ленінізм ня быў артадаксальным марксызмам ва ўмовах імпэрыялізму і пралетарскай рэвалюцыі і г. д.

Мы лічым, што неабходна паставіць гэты гістарычны ліст тав. Сталіна ў простую сувязь з яго папярэднімі тэарэтычнымі работамі, у якіх даецца бліскучая, адзіна-правільная ацэнка ленінізму.

Ліст тав. Сталіна ў рэдакцыю часопісі «Пролетарская революция» яшчэ больш узмацняе значэньне тых указаньняў, якія даваў раней. Тав. Сталін. Гэты ліст узьнімае яшчэ вышэй на філёзофскім вучастку тэарэтычнай клясавай барацьбы задачы **барацьбы за ленінізм** у філёзофіі, задачы **распрацоўкі** ленінскай ступені ў разьвіцьці дыялектычнага матэрыялізму, задачы барацьбы на **два фронты**—супроць мэханіцызму і меншавіцтвуючага ідэалізму.

Мы, непасрэдныя радавыя работнікі філёзофскага фронту, далёка ня можам пахваліцца, што ўказаньні тав. Сталіна намі выкананы. Зусім не! Да выкананьня іх па-сапраўднаму мы толькі яшчэ цяпер прыступаем.

Перад філёзофскім фронтам ліст тав. Сталіна ставіць вастрэйшым чынам [illegible] **змаганьня на два фронты,** [illegible] партыйную пільнасьць да філёзофскай прадукцыі, да выказваньняў і г. д. Ліст тав. Сталіна востра ставіць пытаньне аб **самакрытыцы,** аб павышэньні **партыйнай пільнасьці,** аб завастрэньні бальшавіцкай **партыйнай ваяўнічасьці** і на філёзофскім вучастку тэарэтычнага фронту.

Тав. Сталін у сваім лісьце яшчэ раз ставіць пытаньне аб тым, што **адзінай тэорыяй, адзінай мэтадалёгіяй, адзіным вывучэньнем да канца паслядоўна рэвалюцыйным зьяўляецца тэорыя і вучэньне марксызму-ленінізму,** работы асновапаложнікаў марксызму — Маркса і Энгельса, марксызму ў працах Леніна, марксызм у работах нашай партыі, марксызм-ленінізм.

Гэты ліст набывае асабліва вялікае значэньне іменна цяпер, калі ў партыю за апошнія гады ўліліся новыя сотні тысяч рабочых і калгасьнікаў, калі партыя павінна зараз выхоўваць шматмільённыя масы камсамолу, павінна выхоўваць рабочую клясу калгасьнікаў.

Такое-ж вялізарнае выхаваўчае значэньне ліст тав. Сталіна мае і для ўсіх тэарэтычных вучасткаў нашай клясавай барацьбы.

Трэба так будаваць бальшавіцкую навуку, каб непасрэдна ў яе разьвіцьці ажыцьцяўляць ленінізм. Трэба да канца зразумець, што адзіна правільным разьвіцьцём гістарычных, як і ўсіх іншых навук, зьяўляецца **ленінскае** разьвіцьцё. У работах Леніна і ў работах партыі перш за ўсё трэба шукаць асноўных **мэтадалёгічных** установак і асноўнага канкрэтнага матар'ялу для разьвіцьця адпаведнай навукі.

Ёсьць ня толькі тэарэтычная навука Маркса, ня толькі, напрыклад, марксыцкія эканамічныя работы ў сэнсе непасрэдных работ Маркса і Энгельса. Разам з гэтым ёсьць і марксыцка-ленінскія работы, ёсьць **ленінізм** у тэарэтычнай эканоміцы.

Тое-ж самае і на іншых франтох: на фронце гісторыі міжнароднага рабочага руху, на фронце вывучэньня гісторыі партыі, тэорыі права, дзяржавы, у мастацтве, у філёзофіі і г. д.

Ва ўсіх галінах тэарэтычнай работы трэба, нарэшце, пакончыць з такім становішчам, калі [illegible] ленінскія работы толькі [illegible] **[illegible]валіся** — ці то для папулярных [illegible], ці то для ўгрупаваньня асобн[illegible], але не разглядаліся, як галоўнае, як асноўнае.

Тое, што мы зараз асабліва падкрэсьліваем і ставім праблему **ленінскага этапу** ў разьвіцьці дыялектычнага матэрыялізму, не зьяўляецца ні ў якім выпадку новым. Аб гэтым ленінскім этапе **значна раней гаварыў тав. Сталін у сваіх тэарэтычных работах.**

Ленінізм у філёзофіі, у дыялектычным матэрыялізме зьяўляецца **новай і больш высокай ступеньню.** Гэта ўказаньне была дана тав. Сталіным. Таму трэба сказаць, што мы, непасрэдныя работнікі на філёзофскім фронце тэорыі, з распрацоўкай ленінскага этапу ў разьвіцьці дыялектычнага матэрыялізму значна **спазьніліся.**

Тав. Сталін у сваім лісьце ставіць яшчэ раз пытаньне аб тым, што **ленінізм—гэта тэорыя і тактыка пралетарскай рэвалюцыі** на **ўсіх** этапах яе разьвіцьця.

З гэтага пункту гледжаньня **перарастаньне** буржуазна-дэмакратычнай рэвалюцыі ў пралетарскую ёсьць пытаньне аб тым, што ва ўмовах імпэрыялізму сама буржуазна-дэмакратычная рэвалюцыя зьяўляецца этапам да пралетарскай рэвалюцыі. І ня можа быць ніякай гутаркі пра тое, што Ленін быў нібы ня толькі тэарэтыкам сацыялістычнай рэвалюцыі, але апрача таго і тэарэтыкам буржуазна-дэмакратычнай рэвалюцыі. Ленін ёсьць геніяльны тэарэтык **пралетарскай** рэвалюцыі. Буржуазна-дэмакратычная рэвалюцыя разумелася Леніным, як крок, як адзін са шляхоў у пэўных канкрэтных гістарычных умовах да рэвалюцыі пралетарскай.

У 1924 годзе тав. Сталін разьвіў, канкрэтызаваў і даў зусім выразныя азначэньні аб тым, што ва ўмовах імпэрыялізму буржуазна-дэмакратычная рэвалюцыя па неабходнасьці набліжаецца да рэвалюцыі пралетарскай, перарастае ў рэвалюцыю пралетарскую.

Ленін ёсьць найвялікшы дыялектык-матэрыяліст. У гэтым сэнсе ленінская філёзофія зьяўляецца працягам філёзофіі Маркса і Энгельса. Ніякага процістаўленьня Маркса-Энгельса і Леніна ня можа быць.

Але гэта зусім ня значыць, што ленінізм ёсьць **простае** паўтарэньне таго, што далі Маркс і Энгельс у сваіх філёзофскіх работах. Як у пытаньнях тэорыі і тактыкі пралетарскай рэвалюцыі ленінізм зьяўляецца аднаўленьнем рэвалюцыйна-навуковай тэорыі Маркса і Энгельса, таксама і філёзофія ленінізму прадстаўляе сабой узор рэвалюцыйнага выкарыстаньня дыялектычнага матэрыялізму Маркса-Энгельса ў новых умовах яго далейшага разьвіцьця.

У новых умовах ленінізм разьвіваецца і ўзьнімаецца на больш высокую ступень, узбагачаецца новымі работамі і дае **больш поўнае** ўгрунтаваньне тых элемэнтаў тэорыі і тактыкі пралетарскай рэвалюцыі, якія ёсьць у Маркса і Энгельса. Дыялектычны матэрыялізм-ленінізм зьяўляецца далейшым разьвіцьцём, далейшым паглыбленьнем і канкрэтызацыяй дыялектычнага матэрыялізму Маркса і Энгельса.

Нам, марксыстам-ленінцам прыходзіцца весьці барацьбу з **меншавіцтвуючымі ідэалістамі,** якія асабліва супраціўляюцца прызнаньню новай ступені ў разьвіцьці марксызму. Меншавіцтвуючыя ідэалісты лічаць, што «ленінская філёзофія нічога новага не дае», што «Ленін толькі карыстаецца дыялектычна-матэрыялістычнымі мэтадамі Маркса», што, «толькі ў галіне палітычнай і тактычнай канкрэтызацыі, у напрамку практычнага дастасаваньня марксызму Ленін дае нешта новае».

На гэтым пункце гледжаньня стаіць **Дэборын** і ўсе яго вучні — **Луполл, Караў** і інш. На гэтым пункце гледжаньня стаіць **т. Зіноўеў.** Тое-ж самае выказваў і тав. **Бухарын.**

Ня прыходзіцца гаварыць, што на гэтым-жа пункце стаіць і **Троцкі,** які сваю дзейнасьць накіроўвае на фальсыфікацыю марксызму-ленінізму, на контр-рэвалюцыйную барацьбу з ім.

Мэханісты тлумачаць Леніна па-свойму. Меншавіцтвуючыя ідэалісты процістаўляюць Леніна, як толькі практыка, — Пляханаву, як тэарэтыку. Яны хапаюцца за горшы бок філёзофіі Пляханава, за схаластыкам, за яго **адрыў тэорыі ад практыкі.** З другога боку, меншавіцтвуючыя ідэалісты ператвараюць Гегеля ў... асновапаложніка філёзофскага марксызму, разумеюць матэрыялістычную дыялектыку ў гегелеўскім ідэалістычным духу.

І тыя і другія не разумеюць, і ня могуць разумець **сутнасьці** ленінскай ступені ў разьвіцьці дыялектычнага матэрыялізму.

Праўда, і ў нашых радох ёсьць паасобныя таварышы, якія, выходзячы, па іх думцы, з вельмі добрых намераў — узмацненьня барацьбы з меншавіцтвуючымі ідэалістамі, — так трактуюць новы ленінскі этап у галіне філёзофіі, што часамі атрымліваецца нібы ленінізм зьяўляецца нейкай зусім новай формай матэрыялізму. На справе-ж, бязумоўна, ніякай зьмены «формы» матэрыялізму ў Леніна няма.

Бясспрэчна, калі права ідзе аб абагачэньні дыялектычнага матэрыялізму, аб далейшай насычанасьці яго ў сэнсе раду новых момантаў, у сувязі з пераходам грамадзкага разьвіцьця на новую, больш высокую ступень, — дык трэба зусім выразна гаварыць аб **новай ступені** разьвіцьця дыялектычнага матэрыялізму. Але тут матэрыялізм не зьмяняе сваёй формы, т. зн. дыялектычны матэрыялізм не ператвараецца ў нейкі **зьвышдыялектычны** матэрыялізм.

Філёзофія ленінізму сапраўды ёсьць новая ступень у разьвіцьці дыялектычнага матэрыялізму. Гэта разьвіцьцё мае пад сабой і зьмененыя сацыяльна-клясавыя ўмовы і базуецца на новай ступені ў разьвіцьці канкрэтных навук.

Усе тыя сацыяльныя ўмовы, аб якіх гаворыць тав. Сталін, гаворачы аб ленінізме ў цэлым, гэта — тры рэвалюцыі ў Расіі, эпоха імпэрыялізму, гіганцкае абвастрэньне супярэчнасьцяй капіталізму, зьяўленьне новых момантаў супярэчнасьцяй, закон аб няроўнамернасьці капіталістычнага разьвіцьця і г. д.—уся гэта злучнасьць сацыяльна-клясавых умоў дае базу для разьвіцьця ленінізму ў цэлым, таксама як для разьвіцьця яго філёзофскай асновы.

Тав. Сталін, калі гаворыць аб значэньні філёзофскай асновы ленінізму, процістаўляе ленінізм у філёзофіі працам Пляханава. Бо іменна Пляханаў сярод «тэарэтыкаў» II Інтэрнацыяналу зьяўляецца найбольш відным тэарэтыкам, стаіць вышэй за каго-б там ні было з «тэарэтыкаў» II Інтэрнацыяналу.

У гэтай сувязі, калі мы гаворым аб **ленінскім этапе** ў разьвіцьці філёзофіі, нам трэба добра і правільна ўсьвядоміць нашы **адносіны** да Пляханава, да яго тэарэтычных работ.

Пры адных умовах маючы на ўвазе адну старану справы, Ленін гаварыў, што бяз ведаў Пляханава, бяз вучобы ў Пляханава, у асаблівасьці на яго філёзофскіх работах, нельга стаць сьвядомым камуністам. З другога боку, Ленін указваў, што некаторыя марксысты пачатку XX веку і Пляханаў у тым ліку, крытыкавалі Канта з буржуазна-матэрыялістычнага, «гегелеўскага» пункту погляду.

Ленін у 1908 годзе пісаў, што ўсім тым пошласьцям, якія ў філёзофскай галіне тварыліся рэвізіяністамі, Пляханаў даваў сьмелы адпор. З другога боку, у гады вайны, вы можаце прачытаць у Леніна, што Пляханаў напісаў да 1.000 старонак па пытаньнях філёзофіі і зусім абыйшоў надзвычай важныя пытаньні логікі і філёзофіі. Пляханаў не зразумеў, — пісаў і гаварыў Ленін,—таго, што **дыялектыка — ёсьць тэорыя пазнаньня марксызму.** Пляханаў адносіўся да асноўнага закону дыялектыкі, закону раздваеньня адзінага і барацьбы яго супярэчлівых частак, як толькі да сумы прыкладаў.

Аматары выхватваць паасобныя цытаты могуць паспрабаваць паказаць справу такім чынам, што або Ленін супярэчыў сабе, або моў Ленін даваў «добры» водгук аб Пляханаве, як філёзафе. Па сутнасьці-ж Ленін жорстка падыходзіў да тэарэтычных работ Пляханава.

У II Інтэрнацыянале даўно ўжо, яшчэ з 90 гадоў, разьвіваліся дзьве асноўныя рэвізіяністкія філёзофскія ўстаноўкі — **кантыянская** лінія і лінія **махісцкая.** І Пляханаў, які так або інакш змагаўся з гэтымі ўстаноўкамі, падымаецца на цэлую галаву вышэй над «тэарэтыкамі» II Інтэрнацыяналу ў цэлым. Таму Ленін мог сказаць, што філёзофскія работы Пляханава зьяўляюцца лепшымі ў міжнароднай філёзофскай літаратуры аб марксызьме. Тав. Сталін таксама падкрэсьлівае, што Пляханаў, ня гледзячы на ўсе свае памылкі, галавою вышэй стаіць і за мэханіцыстаў і за меншавіцтвуючых ідэалістаў.

Гаворачы аб ленінскім этапе ў разьвіцьці дыялектычнага матэрыялізму, трэба з усёй сілай паказаць на тыя асноўныя істотныя недахопы і памылкі якія ёсьць у філёзофіі Пляханава і якія зьяўляюцца непасрэднай **мэтадалёгічнай** асновай яго **меншавіцкіх палітычных поглядаў.**

У чым-жа выяўляецца **дыялектычны матэрыялізм** Пляханава? У тым, што ён у самай агульнай абстрактнай форме выступаў **за дыялектычны матэрыялізм, за** матэрыялізм Маркса і Энгельса, выступаў **за** дыялектыку, заяўляючы аб тым, што гегелеўская дыялектыка пастаўлена Марксам на матэрыялістычныя ногі. І гэта, ня гледзячы на сваю недасканалую, абстрактную школьную форму, увайшло і ўжо ўвайшло ў арсэнал марксызму. Гэта бясспрэчны для нас факт.

Пляханаў у тэорыі пазнаньня працягваў **кантыянства.** Гэта — вядомая тэорыя іерогліфаў, яго палажэньне аб тым, што ў чалавечым адчуваньні, у тых успрыйманьнях, якія чалавек атрымлівае ад акружаючага сьвету, **няма** адлюстраваньня рэчаў аб'ектыўнага сьвету, а ёсьць нешта ў выглядзе сымбаляў, якія яшчэ трэба расшыфраваць. Гэта яркі кантыянскі пункт погляду.

Пляханаў зусім ня ставіў перад сабой задачу далейшага **разьвіцьця** дыялектычнага матэрыялізму, гэтага асноўнага ў філёзофіі марксызму, душы марксызму, як гаворыць Ленін.

Пляханаў выхватваў з дыялектыкі той ці іншы закон яго, асабліва ён любіў закон пераходу колькасьці ў якасьць, а асноўны закон — **раздваеньне адзінага, барацьба процілегласьцяй** — Пляханаў браў толькі як суму прыкладаў.

Пляханаў падыходзіў да дыялектыкі па-школьнаму, дагматычна. Ён лічыў, што Марксам была ўспрынята дыялектыка ў той форме, якой яна была створана Гегелем.

Пляханаў ня ставіў пытаньня аб тым, што ў распрацоўцы матэрыялістычнай дыялектыкі асноўнай задачай Маркса было не пераварочваньне з ног на галаву, або наадварот, а ў тым, каб даць **сыстэматычную крытыку дыялектыкі Гегеля,** ды яшчэ на аснове багацейшага прыродазнаўча-навуковага матар'ялу.

Пляханаў недаацэньваў сьветапогляду марксызму, **не разумеў** у сувязі з гэтым і наогул **клясавай сутнасьці,** а адсюль і **партыйнасьці** сьветапогляду.

Пляханаў стаяў на пункце погляду **беспартыйнасьці** тэорыі і не разумеў сацыяльна-клясавых карэньняў тэорыі, не разумеў таго, што ўсякая тэорыя ёсьць форма ідэалёгіі, а ў клясавым грамадзтве—форма **клясавай** ідэалёгіі, форма адлюстраваньня клясавай барацьбы і павінна разглядацца, як адна з форм клясавай барацьбы.

(Канец будзе ў адным з чарговых нумароў)

*) На стэнаграме дакладу, які быў зроблен на дэкадніку Камуністычнай Акадэміі ў БССР.

22 рэйд ударных брыгад „Зьвязды“

„ПА-НОВАМУ ПРАЦАВАЦЬ, ПА-НОВАМУ КІРАВАЦЬ“—

гэта дырэктыва партыі не знайшла яшчэ належнага ажыцьцяўленьня ў рабоце аб'яднаньняў шкляной і гарбарнай прамысловасьці БССР

Гаспадарчую работу—на новыя рэйкі

У сваёй прамове па нарадзе гаспадарнікаў тав. **Сталін** выразна акрэсьліў задачы гаспадарчых арганізацый на даным этапе. Гаспадарнікі павінны зразумець новую абстаноўку, вывучыць канкрэтна новыя ўмовы разьвіцьця прамысловасьці і перабудаваць сваю работу адпаведна-патрабаваньням новай абстаноўкі. Гаспадарчыя арганізацыі павінны кіраваць прадпрыемствамі не наогул, не «з паветра», а канкрэтна, не абмяжоўвацца паперовай перапіскай, або агульнымі фразамі, а ўдумвацца ў дэталі справы.

— Па-новаму працаваць, па-новаму кіраваць—ажыцьцяўленьне гэтай дырэктывы партыі забясьпечыла вялікія дасягненьні ў гаспадарчай рабоце прадпрыемстваў, забясьпечыла перамогу ў выкананьні прамфінпляну.

Аднак, яшчэ дагэтуль многія гаспадарчыя арганізацыі недапушчальна павольна перабудоўваюць сваю работу па рэалізацыі 6 умоў тав. Сталіна.

Рэйд брыгад «Зьвязды», нядаўна праведзены, выявіў факты паперовага, агульнага кіраўніцтва, дрэннай сувязі гаспадарчых аб'яднаньняў з прадпрыемствамі, абмежаваньня агульнымі дырэктывамі замест жывога інструктажу.

У рабоце Белшклааб'яднаньня, Белскураб'яднаньня, напрыклад, яшчэ маюць месца старыя мэтады, няўмень не працаваць і кіраваць як належыць па-новаму. Пэўных посьпехаў у галіне перабудовы работы дасягнула Белпаліграфаб'яднаньне.

«Важнейшай задачай гаспадарчага кіраўніцтва зьяўляецца забесьпячэньне канкрэтнага кіраўніцтва прадпрыемствамі—заявіў тав. Молатаў у сваім заключным слове на апошняй сэсіі ЦВК СССР.

Задачы, якія паўстаюць перад партыяй і рабочай клясай у 1932 годзе, вялізарныя. Яны могуць быць з посьпехам вырашаны толькі пры ўмове, калі гаспадарчыя арганізацыі на справе, па-бальшавіцку перабудуюць работу, будуць працаваць і кіраваць па-новаму.

Белшклоаб'яднаньне павінна перабудаваць работу па-новаму

З 1 жніўня асноўныя цэхі гуты «Пралетары»—выдуўны і варачны пераведзены на гаспадарчы разрахунак. Не пераведзены мэханічны і дваровы, якія ня маюць канкрэтызаваных вытворчых плянаў з кантрольнымі паказальнікамі.

Шклоаб'яднаньне ніякай канкрэтнай дапамогі ў пераводзе цэхаў на гаспадарчы разрахунак не аказала. Яно абмежавалася толькі высылкай таблікы на пытаньні ўліку працы гаспадарча - разрахунковых брыгад. Гэтай табліцай плянавая частка заводу амаль не кіравалася таму, што ў ёй **не прадугледжаны ўмовы данай вытворчасьці.**

Між паасобнымі цэхамі заключаны дагавары, але няма пастаяннага ўліку іх выкананьня; **заводакіраўніцтва не наладзіла сыстэматычнага штодзеннага ўліку.**

Выкананьне прамфінпляну тармозіцца з-за несвоечасовай падачы крэйды і апалу на гуту. Былі выпадкі, калі адміністрацыя станцыі Койданава не дала вагонаў пад пагрузку крэйды. Такое-ж зьявішча назіраецца ў Бабруйску з пагрузкай дроў. Белшклоаб'яднаньне мала што зрабіла, каб палепшыць снабжэньне заводу асноўнымі матар'яламі і апалам.

На прагрэсыўна - прэміяльную зьдзельшчыну пераведзены вядучыя прафэсіі гуты—цэхавыя майстры, іх памочнікі і бапачнікі ў ліку 140 чалавек; на простую зьдзельшчыну пераведзена 240 чалавек; падзённа працуюць толькі 35 рабочых.

Дагэтуль на заводзе «Пралетары» мае месца ўраўнілаўка ў зарплаце. Так, кваліфікаваныя рабочыя-адшыбальшчыкі атрымліваюць амаль стольकі-ж, колькі некваліфікаваныя адносчыкі.

Дрэнна з сабекоштам прадукцыі. У трэцім квартале сабекошт замест зьніжэньня на 7,1 проц., павялічыўся на 9,5 проц. Адна з прычын невыкананьня пляну зьніжэньня сабекошту—нездавальняючая якасьць прадукцыі. Брак пры вырабе банак, паводле пляну, не павінен перавышаць 4 проц. Фактычна-ж у верасьні брак склаў 5 проц., у кастрычніку—4,6 проц., у лістападзе—3,5 проц. Брак па манапольным начыньні складаў у верасьні 7,6 проц., у кастрычніку—7,4 проц., у лістападзе—5,5 проц. пры плянавым заданьні ў 5 проц. Такія-ж лічбы дае брак у вырабе камэрцыйнага начыньня.

На сабекошт прадукцыі адмоўна ўплывае таксама нездавальняючая рэалізацыя рабочых прапаноў. Аддзел рацыяналізацыі заводу мала чаго зрабіў, каб ажыцьцявіць рацыяналізатарскія прапановы. За 1931 год сабрана 71 прапанова, з іх скарыстана толькі 19. Між тым, поўная рэалізацыя паступіўшых прапаноў, паводле далёка няпоўных падлікаў, дае эканомію ў 14.500 руб.

І ў гэтай галіне завод ня меў выстарчальнага жывога інструктажу і дапамогі з боку Белшклоаб'яднаньня.

Аб'яднаньне павінна дапамагчы гуце «Пралетары» ажыцьцявіць па-сапраўднаму гаспадарчы разрахунак, канчаткова ліквідаваць абязьлічку і ўраўнілаўку і поўнасьцю выканаць якасныя паказальнікі.

Брыгада «Зьвязды: Яглейка, Нікіцін.

Бяз жывога інструктажу і канкрэтнага кіраўніцтва

На працягу трох кварталаў 1931 г. менская абутковая фабрыка адставала амаль па ўсіх паказальніках выкананьня прамфінпляну. Запазычанасьць яе краіне дасягае тысяч пар абутку, процант браку узьняўся да нябывала высокай лічбы—40 проц. адхіленьняў ад першага гатунку, замест 5 проц. паводле пляну і 4 проц. паводле сустрэчнага.

Рос брак, зьніжалася крывая выпрацоўкі, рос і сабекошт прадукцыі даючы на паасобных месяцох павялічэньне на 3,5-4 проц.

Работа на фабрыцы ішла па-старынцы—пачасоўшчына, абязьлічка і безадказнасьць, поўная ўраўнілаўка, паяўнасьць лішкаў рабочай сілы на 150 чал., нарэшце бесьперапынка, якая выклікала частыя паломкі і прастоі машын—тармозілі выкананьне колькасных і якасных паказальнікаў. Указаньне тав. Сталіна—«па-новаму працаваць, па-новаму кіраваць» не знайшло належнага праламленьня ў рабоце абутковай фабрыкі.

Пасьля зьмены кіраўніцтва намецілася паляпшэньне, пачалі ўкараняцца новыя формы працы. Асноўныя цэхі—закройны, швальны і машыны пераведзены на гаспадарчы разрахунак. Паміж імі заключаны дагавары, у якіх цэхі ўзялі на сябе рад канкрэтных абавязацельстваў. Цэхам даюцца нарады-заказы, якія штомесячна правяраюцца. У дагавары ўключаны пункты аб матар'яльнай адказнасьці за парушэньне абавязацельстваў, прычым цэх, што ня здаў абумоўленай колькасьці прадукцыі, не атрымлівае матар'ялаў для далейшай работы. Увёўшы кантроль рублём над выкананьнем вытворчых заданьняў, заводзкія арганізацыі, на жаль, не ажыцьцяўляюць прэміяваньня цэхаў за лепшыя паказальнікі.

За выключэньнем майстроў рамонтнага цэху, усе працэсы вытворчасьці пераведзены на прэміяльную зьдзельшчыну. Разгарнула работу тарыфна-нармовачнае бюро, у якім пакуль што працуюць толькі два чалавекі.

У сувязі з пераходам у новы корпус, вытворчая праграма чацьвертага кварталу павялічана да 5.400 пар у суткі пры трохзьменнай рабоце. Дзякуючы скарыстаньню ў якасьці дапаможных матар'ялаў, адкідаў швейных фабрык, фабрыка мае поўную магчымасьць зэканоміць у гэтым годзе да 25.000 мэтраў тэкстыльнай прадукцыі. Вялікі эканамічны эфэкт дало паляпшэньне мадэляй—у гэтым годзе прадугледжана зэканоміць каля 300.000 кв. дэц. скуры. За лік ажыцьцяўленьня рабочых рацыяналізатарскіх прапаноў дасягнута эканомія ў 40.000 руб.

Зараз праводзіцца вялікая работа па ўкараненьні ў вытворчасьці сурагатаў скурсырцу.

З 1-га студзеня фабрыка пераходзіць на шасьцідзенку, пры трохзьменнай рабоце. Гэта дасьць магчымасьць ліквідаваць абязьлічку і палепшыць догляд машын.

Дзякуючы мабілізацыі ўвагі рабочых мас вакол барацьбы за якасьць прадукцыі, удалося дасягнуць станоўчых вынікаў у гэтай справе. Досыць адзначыць, што процант адхіленьняў ад першага гатунку зьніжан да 19,8 проц., а ў апошні час нават да 12. Зразумела, гэтым задаволіцца ніяк нельга, бо сустрэчны плян дапускае 4 проц. адхіленьняў.

Прамфінплян за кастрычнік і лістапад выканан на 96,9 проц.

24 брыгады перайшлі на гаспадарчы разрахунак. Паасобныя групы і брыгады фабрыкі паказваюць бліскучыя прыклады барацьбы за прамфінплян. Групы **Голуба, Вальфсона і Лібкінда** перавыконваюць вытворчыя заданьні. Група Вальфсона дала эканомію скуры ў 6.175 дэцымэтраў.

Трэба адзначыць, што ў сьнежні тэмпы выкананьня прамфінпляну значна зьнізіліся, у зьвязку з зусім ненармальным снабжэньнем фабрыкі поўфабрыкатамі.

Які ўдзел у перабудове работы фабрыкі прымала Белскураб'яднаньне?

Пабываўшы на фабрыцы, пагаварыўшы з работнікамі раду аддзелаў, кіруючым пэрсаналам—вы пачуеце агульную скаргу: **«аб'яднаньне не наладзіла жывога канкрэтнага апэрацыйнага кіраўніцтва вытворчай работай».** Канкрэтны інструктаж па складаньні вытворчых плянаў не наладжан. Як разгарнуць плянавую работу, якія новыя моманты ўвесьці ў пляны,—адказу на гэта пытаньне з боку аб'яднаньня ня было. Адмоўна ўплывала на рацыяналізатарскую работу адсутнасьць у аб'яднаньні спэцыялістаў-рацыяналізатараў абутковай вытворчасьці.

У Маскве нядаўна адбыўся ўсесаюзны зьезд па арганізацыі працы ў гарбарна-абутковай прамысловасьці. На гэты зьезд ня былі пасланы прадстаўнікі абутковай фабрыкі. Толькі пасьля зьезду прыслалі фабрыцы агульныя тэзісы, якія зусім ня ўлічваюць умоў вытворчасьці.

Аб'яднаньне прысылала фабрыцы голыя, неабгрунтаваныя плянавыя паказальні. У іх адзначалася, напрыклад, зьнізіць сабекошт прадукцыі на 7,05 проц. За лік якіх элемэнтаў трэба зьнізіць сабекошт, як абгрунтаваць гэтую лічбу—аб гэтым ні слова. Дзе тут канкрэтнае выразнае кіраўніцтва з боку вышэйшай гаспадарчай арганізацыі? Фабрыка часта пасылала ў аб'яднаньне тлумачальныя запіскі па пытаньнях калькуляцыі і выкананьня паказальнікаў, але ні разу аб'яднаньне не паведаміла, чаго ў гэтых запісках не хапае, якія даныя патрабуюць большага ўдасканаленьня і г. д.

Апэрацыйнае кіраўніцтва работай фабрыкі трэба карэнным чынам палепшыць.

Брыгада «Зьвязды»—Мартыненка, Бутомаў.

СВАЯЧАСОВА ЗДАЦЬ ЛЁН ДЗЯРЖАВЕ—

першачарговая задача ўсіх калгасаў

Плян выканаць у тэрмін і поўнасьцю

Калгасны сэктар БССР ідзе ўперадзе ў выкананьні пляну ільназагатовак. Сотні перадавых калгасаў ня толькі выканалі плян апрацоўкі і здачы (продажу) ільну дзяржаве, але перавыканалі вызначаныя заданьні.

Сакрэт перамогі перадавых калгасаў заключаецца ў тым, што яны, пад кіраўніцтвам партыйных арганізацый, здолелі мабілізаваць масы калгасьнікаў на ажыцьцяўленьне дырэктывы партыі і ўраду аб тым, што абавязацельствы калгасаў перад пралетарскай дзяржавай павінны быць выкананы ў першую чаргу, поўнасьцю і ў тэрмін.

Аднак, у радзе раёнаў калгасы ўсё яшчэ адстаюць. Калгасны сэктар на 26 сьнежня выканаў агульны плян ільназагатовак на 52,8 проц. Асобныя калгасы ўсё яшчэ цягнуцца ў хвасьце загатовак.

Ясна, што некаторыя мясцовыя арганізацыі і асобныя работнікі не зразумелі важнасьці разгортваньня масавай работы сярод калгасьнікаў і неабходнасьці бязьлітаснай барацьбы з кулацка-рвацкімі тэндэнцыямі.

Тэмпы ільназагатовак у калгасным сэктары павінны быць крута ўзьняты. **Трэба дапамагчы адстаючым калгасам у выкананьні пляну, выкарыстоўваючы мэтады буксіру, сацспаборніцтва і ўдарніцтва.**

Задача партыйных, савецкіх і калгасных арганізацый павысіць тэмпы выкананьня пляну ільназагатовак, узмацніць барацьбу з апартуністычнымі і дэмабілізацыйнымі настроямі, якія пануюць у асобных сельсаветах і калгасах.

10 калгасаў бабруйшчыны ня прыступілі да здачы валакна

БАБРУЙСК (Наш кар.)

Гадавы плян ільназагатовак па **бабруйшчыне** выканан на 48,6 проц.

Толькі некаторыя сельсаветы і калгасы паказваюць прыклады ўдарнай работы. Так, **Барасьнеўскі** сельсавет выканаў ужо плян на 102,7 проц. Набліжаюцца да стопроцантнага выкананьня пляну **Старцоўскі** і **Кавалёўскі** сельсаветы.

У першых радох барацьбітоў за лён знаходзяцца калгасы: «Бальшавік» № 1, «Пралетары», «Ударнік», «Селішчы», «Прагрэс», «Глуша», імя Чарвякова, «1 мая», «Ідэя Леніна» і камуна імя Вароўскага. Гэтыя калгасы выканалі гадавы плян з некаторым перавышэньнем.

Але ў той-жа час ёсьць рад сельсаветаў і калгасаў якія зрываюць ільназагатоўкі. Зьнізіліся тэмпы ў **Харлапавіцкім, Любоніцкім** і **Варатынскім** сельсаветах.

У радзе калгасаў да гэтага часу яшчэ не ліквідаваны кулацка-рвацкія тэндэнцыі — забясьпечыць у першую чаргу сябе. Калгасы — «Прамень Саветаў», «Перамога» № 1, «Новае жыцьцё» № 2, імя «XIII гадавіны Чырвонай арміі», «Чырвоная Каменка», «Пяцігодка» № 1, імя III зьезду Саветаў, «Чырвоны партызан» № 1 — да гэтага часу не здалі амаль ніводнага кілёграма ільну. Калгас імя XVI партзьезду, **Броскага** сельсавету, не распачаў яшчэ апрацоўку ільну. Перавод апрацоўкі ільну на зьдзельшчыну праходзіць вельмі марудна.

Трэба адзначыць, што на апошнім месцы ў раёне па ільназагатоўках стаяць якраз тыя сельсаветы (Броскі, Казюліцкі), якія перавыканалі пляны збожжазагатовак. Гэтыя сельсаветы не перанесьлі свайго вопыту барацьбы за збожжа на ільназагатоўкі.

Бабруйшчына павінна пакончыць з адставаньнем.

А. Магідаў.

Узоры высокай прадукцыйнасьці працы

ЛЕПЕЛЬ.

Калгас «Вясёлыя горы» паказвае ўдарныя тэмпы работы ў ільнаапрацоўцы. У выніку правільнай арганізацыі працы кожная трапальшчыца апрацоўвае 11 кгр. валакна ў зьмену.

У той-жа час у суседнім калгасе «Вясёлы барок», дзе адсутнічае зьдзельшчына і няма кіраўніцтва з боку праўленьня, апрацоўка валакна дасягае нормы ў 3-4 кгр.

Калгас «Вясёлы барок» павінен па прыкладзе «Вясёлых Гор» ліквідаваць у самы кароткі час ганебнае адставаньне.

С.

Узьняць тэмпы ільназагатовак

ШКЛОЎ. (Наш кар.).

Па Шклоўскім раёне ільназагатоўкі праходзяць нездавальняюча. Замест 440 тон здана 241 тона, або 55 проц.; з іх калгасамі плян выканан на 74 проц., аднаасобным сэктарам — на 50 проц. Па ільнасемі плян выканан па раёне на 63 проц.; калгасамі — на 83 проц., аднаасобным сэктарам — на 48 проц.

Па цьвёрдых заданьнях паступіла валакна 54,8 проц. пляну, па ільнасемі — 72,2 проц.

Ян.

Прыклад перадавых—буксір адстаючым

РАГАЧОЎ. На аснове сацыялістычных мэтадаў працы — шырокага разгортваньня сацспаборніцтва і ўдарніцтва — рад калгасаў Рагачоўскага раёну з посьпехам скончылі апрацоўку ільнатрасты і здачу валакна дзяржаве.

Камуна «Іскра», калгасы «Варашылаў», «Ільліч», «Чырвоны пуцілавец», імя Леніна **поўнасьцю выканалі плян здачы** (продажу) ільнавалакна дзяржаве. Калгас «Заезьдзе» перавыканаў сваё заданьне па ільне на 60 проц.

Разам з тым у раёне ёсьць такія калгасы, у якіх работа па апрацоўцы ільну пастаўлена дрэнна. Неарганізаванасьць працы на мяльна-сушыльных пунктах, адсутнасьць зьдзельшчыны прывялі да таго, што цэлы рад калгасаў («Друць», «Нова-Кастрычнік», «Ленінскае жыцьцё», «Новае жыцьцё» і калгас імя Сталіна) зусім не прыступілі да здачы ільнавалакна. Адной з асноўных прычын такога становішча зьяўляюцца месьніцка-рвацкія настроі, у палоне якіх апынуліся паасобныя кіраўнікі паказаных калгасаў.

Зьдзельшчына забясьпечыла посьпех

СЛУЦАК. Калгас «Чырвоны сьцяг», Казловіцкага сельсавету, па-баявому правёў апрацоўку ільнавалакна і поўнасьцю выканаў свае абавязкі перад дзяржавай. Апрацоўка ільну скончана за 8 дзён. Посьпехі вырашылі правільная арганізацыя працы, штодзеннае кіраўніцтва ўдарнымі брыгадамі і ўкараненьне зьдзельшчыны. На аснове шырокага ўжываньня мэтадаў сацыялістычнага спаборніцтва паасобныя брыгады дасягнулі высокіх паказальнікаў работы. Так, ударная брыгада жанчын з 20 асоб увесь час перавыконвала нормы выпрацоўкі. Першай з першых у перавыкананьні норм ішла калгасьніца **Мурашкевіч Домна.**

Як вынік правільна арганізаванай работы па пераапрацоўцы і поўнага зразуменьня кіраўніцтвам палітычнай сутнасьці справы, калгасам перавыканана заданьне па здачы ільнавалакна (замест 4,5 цэнт. здана 5 цэнт.) і па ільнасемі — замест 6 цэнт. здана 6,5 цэнтн. (БЕЛТА).

Каапсаюз ня ўмешваецца... у працэсы пераапрацоўкі

КРУПКІ. На 25 сьнежня Крупскі раён выканаў толькі 22,4 проц. пляну загатовак ільну. Як апрацоўка, так і зьвязаныя з гэтым загатоўкі ільну ў большасьці сельсаветаў праходзяць яўна нездавальняюча. Не разгарнулі гэтай работы як належыць і калгасы. На 25 сьнежня яны выканалі заданьне ўсяго на 35 проц. Аднаасобны сэктар даў пакуль што толькі 18 проц. пляну, а кулацка-заможная частка— усяго 4 проц. цьвёрдых заданьняў.

Кіраўніцтва паасобных сельсаветаў не націскае на кулака, а ў некаторых выпадках яўна патурае яму. Толькі з гэтай прычыны цьвёрдыя заданьні па Нацкім сельсавеце спагнаны на 6 проц., Хойневіцкім — на 12 проц., Хацюкоўскім — на 14 проц.

Вялікая доля віны за слабае разгортваньне ільназагатоўчай кампаніі падае на крупскі каапсаюз (асноўны загатоўшчык), апарат якога свае функцыі абмежаваў тэхнічнай прыёмкай ільну. Ён ня толькі не стымулюе, але ня ўмешваецца ў працэсы пераапрацоўкі. Ніякай арганізацыйнай і масавай работы каапсаюз не праводзіць. Яго прыкладу сьледуюць паказаныя вышэй сельсаветы, якія не націскаюць на кулака і ня кіруюць работай па пераапрацоўцы і здачы ільну дзяржаве як калгасамі, так і аднаасобнікамі (БЕЛТА).

Ю. Браткоўскі

Фашысцкая Польшча—пад ударамі эканамічнага крызісу

Гаспадарчае жыцьцё фашысцкай Польшчы знаходзіцца пад ударамі жорсткага і ўсё больш узрастаючага крызісу. Эканамічнае становішча Польшчы становіцца распачлівым. Выпуск прамысловай прадукцыі згортваецца, расьце беспрацоўе, мільёны пралетараў і працоўных сялян асуджаны на голад і галечу.

Беспрацоўе ў Польшчы дасягнула вялізарных разьмераў і павялічваецца ўзрастаючымі тэмпамі. Колькасьць рабочых, занятых у буйной і сярэдняй прамысловасьці, складала ў верасьні 1930 г. **670.000,** а ў верасьні 1931 г. толькі **568.000.** У той час, калі ў маі 1929 г. лічылася 123.000 афіцыяльна зарэгістраваных беспрацоўных, у маі 1930 г.—**228.331,** у маі 1931 г.—ужо **355.102.** Вышэйшага ўзроўню беспрацоўе дасягнула ў красавіку, калі колькасьць зарэгістраваных беспрацоўных складала **379 тысяч**, а часткова працуючых, занятых няпоўны тыдзень—**119.000.** Такім чынам, згодна афіцыяльных даных фашысцкага ўраду, у красавіку 1931 году было ў Польшчы **498 тыс. поўнасьцю і часткова беспрацоўных.**

У сапраўднасьці колькасьць беспрацоўных у Польшчы **значна вышэйшая.** Рэгістрацыі падлягаюць толькі беспрацоўныя ў буйной і сярэдняй прамысловасьці. Сотні тысяч рабочых у дробнай прамысловасьці, чыгуначнікаў, с.-г. рабочых, падросткаў, саматужнікаў, хатніх работніц—наогул ня ўлічваюцца ўрадавымі органамі. Натуральна ўрадавая «Газэта польска» прызнае, што «статыстыка беспрацоўя вельмі няпоўная. У сапраўднасьці, на 30 мільёнаў насельніцтва Польшчы— каля **1½ мільёна беспрацоўных,** не лічачы мільёнаў пазбаўленых заработку беззямельных і малазямельных сялян. **Кожны другі прамысловы рабочы** выкінут з працэсу прадукцыі і асуджан на галоднае існаваньне.

Катастрафічнай зьяўляецца сітуацыя польскай **мэталюргіі,** асабліва ў Верхняй Сілезіі. Польская мэталюргія ўтрымлівалася яшчэ ў 1930-1931 годзе на пэўным узроўні толькі дзякуючы экспарту, які прыходзіцца амаль выключна на Савецкі Саюз. Наступныя лічбы паказваюць суадносіны паміж унутраным спажываньнем пракатнага жалеза ў Польшчы і вывазам.

ГАДЫ	Збыт у краіне (у тысячах тон)	у %%.	Вываз	у %%.
1928-ы год	806,2	85	145,9	15
1929-ы год	710,7	81	163,0	19
1930-ы год	472,1	57	357,6	43

Такім чынам мы маем адваротныя прапарцыянальныя суадносіны паміж спажываньнем у краіне і вывазам у той час, як толькі за два гады спажываньне жалеза ў краіне скарацілася на 40 проц. з лішкам, вываз узрос на 150 проц.

Экспарт пракатнага жалеза ў 1930 годзе складаў па 194 тысячы тон (150 проц.) больш, чым у 1929 годзе. Прымаючы пад увагу, што экспарт пракатнага жалеза ў СССР узрос за 1930 г. на 219,076 тон, трэба канстатаваць, што ўвесь рост экспарту ў гэтай галіне быў пакрыт амаль з лішкам **савецкімі заказамі.** Вываз за межы ў чэрвені 1931 г. складаў 41.000 тон з **якіх у СССР вывезена 40.000 тон.**

У апошнія месяцы 1931 г. значна скараціўся экспарт польскай мэталюргіі. У сувязі з гэтым пачаўся развал верхня-сілескай мэталюргічнай прамысловасьці. Буйнейшыя мэталюргічныя заводы «Покой» «Гута Крулеўска», «Сілезія», «Бісмарк» знаходзяцца пад пагрозай зачыненьня.

Прамысловае жыцьцё Верхняй Сілезіі, якое адыгрывае вялізарную ролю ў эканоміцы Польшчы, паступова замірае. Вось які малюнак становішча верхня-сілескай прамысловасьці малюе орган аднаго з вугальных баронаў — Корфантага — **«Паленія».**

«У Верхняй Сілезіі перастаюць дыміць фабрычныя трубы. З Сямянавіц, Сьвентахловіц, Новага Бытома, Лагеўнік, Крулеўскай гуты, Катовіц і інш. мясцовасьцяй бязупынна прыходзяць жахлівыя весткі аб зачыненьні копаленяў і фабрык, аб адсутнасьці работы і здані голаду, які падкрадваецца пад дахі рабочых дамоў. Весткі гэтыя сталі звычайнымі, таксама як звычайнымі былі ў часе сусьветнай вайны весткі аб дзесятках, сотнях, тысячах і мільёнах забітых.

Аднак, калі глыбей зазірнуць у трагэдыю, якая разыгрываецца цяпер у Верхняй Сілезіі, дык жах і трывога ахапляюць нас ня толькі за лёс блізкіх, але таксама... за ўласны лёс.

Каменныя сьцены вакол заводаў зьяўляюцца цяпер сьценамі могілак паміж жыцьцём вуліц і магільным спакоем, што пануе на фабрыках.

Падобна руінам ці надгробным помнікам тырчаць шматлікія фабрычныя будынкі. Цемра пакрыла ўваходы, якія нагадваюць уваходы ў падзямельлі. Нідзе ня відаць жывой душы. Усюды кучы пакрытага іржой жалеза».

Такі агульны малюнак прамысловасьці Верхняй Сілезіі.

У далейшым згортваецца **машынабудаўнічая і мэталяапрацоўчая прамысловасьць,** вытворчасьць якое скарацілася за гады крызісу **на 52 проц.**

У тэкстыльнай прамысловасьці таксама вялізарнае скарачэньне прадукцыі, шпарка павялічваецца колькасьць беспрацоўных, роўналежна з гэтым расьце колькасьць часткова працуючых.

Лодзінская тэкстыльная прамысловасьць рэзка дэградуе, прычым роля яе зводзіцца да ролі пастаўшчыка поўпрадуктаў (пражы) для Румыніі, Англіі і іншых краін.

Галоўны цэнтр польскай тэкстыльнай прамысловасьці — **Лодзь — замірае.**

«Сумныя і поўныя жаху падзеі гаспадарчага жыцьця, — піша карэспандэнт буржуазнага «Нашага пршэглёнду», — патрэсьлі асновы польскага Манчэстэра. Як з «рогу изобилия» штодзенна сыплюцца новыя надзоры і банкруцтвы, якія сыгналізуюць новыя крахі лодзінскай прамысловасьці. З нябывалым напружаньнем і нэрвовасьцю вывучаюць жыхары Лодзі гандлёвыя агляды лодзінскага друку, у якіх зьмяшчаюцца купецкія некралёгі ў новым стылі — дэфіцытныя балянсы самых буйных лодзінскіх прадпрыемстваў і весткі аб няшчасных далейшых ахвярах крызісу. Векавыя намаганьні і ахвяры будаўнікоў Лодзі зышлі на нішто ў блізкі той дзень, калі ўвесь з такімі труднасьцямі ўзьведзены будынак лодзінскай прамысловасьці рухне з трэскам».

Для паглыбленьня гаспадарчага крызісу ў Польшчы вельмі характэрны той факт, што **будаўнічая прамысловасьць** ніколі яшчэ не знаходзілася ў такім цяжкім становішчы, як зараз.

Катастрафічны аграрны крызіс у Польшчы ўсё больш абвастраецца.

Ён знаходзіць сваё выяўленьне ў паданьні цэн на с.-г. прадукты, у рэзкім разыходжаньні «нажніц» паміж гэтымі цэнамі і цэнамі на прамтавары, у паданьні спажываньня штучных угнаеньняў і збыту с.-г. машын, у вялізарным беспрацоўі ў вёсцы.

Становішча шырокіх сялянскіх мас яшчэ больш пагоршвае **неўраджай жыта** (у бягучым годзе сабрана жыта **на 25,8 проц. менш** у параўнаньні з мінулым годам).

Сельская гаспадарка Польшчы ўсё больш дэградуе. Збыт с.-г. машын за першыя 4 месяцы 1931 г. не складаў нават **10 проц. збыту таго-ж пэрыяду 1928 г.**

Спажываньне штучных угнаеньняў у Польшчы за апошнія два гады паменшылася **на 80 проц.,** складаючы толькі адну пятую частку спажываньня 1928-29 г.

У той час, калі ў СССР сельская гаспадарка вялізарнымі крокамі ідзе па шляху машынізацыі і сацыялістычнай перабудовы, у фашысцкай Польшчы яна шпарка пасоўваецца па шляху рэгрэсу.

Мільёны сялян у Польшчы, захопленыя ціскамі аграрнага крызісу, пазбаўленыя магчымасьці знайсьці якую - небудзь работу ў горадзе, дзе пануе беспрацоўе, **літаральна галадаюць.**

Вялізарную галечу працоўнага сялянства ў Польшчы ня можа ўтаіць нават буржуазія.

Жыцьцёвы ўзровень польскага селяніна, паводле слоў аднаго дэпутата з асяродзішча ўрадавага лягеру, **«зараз больш падобны на жыцьцёвы ўзровень амэрыканскага нэгра, чым на ўзровень жыхара Зах. Эўропы».**

Ва ўмовах аграрнага крызісу шпаркімі тэмпамі адбываецца ў польскай вёсцы **і далейшы працэс рассластаваньня, аб'яднаньня працоўнага сялянства і зьвязанае з гэтым завастрэньне клясавай барацьбы.**

У поўным аб'ёме адбываецца **крызіс у галіне гандлю.**

Гандлёвы балянс Польшчы выяўляе далейшае звужваньне ўвозу і вывазу.

Экспарт з Польшчы перавышае ўвоз галоўным чынам, дзякуючы **дэмпінгу.** Асабліва ярка выяўлены дэмпінгавы характар мае экспарт польскага вугалю. На замежныя рынкі, якія вылучаны былі Польшчы на падставе міжнароднай вугальнай канвэнцыі, прыходзіцца толькі **20 проц.** усяго польскага экспарту вугалю, на рынкі па-за-канвэнцыйныя—**80 проц.**

На гэтых рынках Польшча можа ўтрымацца толькі дзякуючы выключна нізкім цэнам, якія не пакрываюць нават паловы сабекошту. **Вугаль на ўнутраным рынку прадаецца ў тры разы даражэй, нафта, сталь у 1½—2 разы, цукар у 2½ разы даражэй, чым на замежных рынках.**

Паданьне фунта стэрлінгаў рэзка адбілася на польскім экспарце, ударыўшы, перш за ўсё, па важнейшых артыкулах польскага вывазу, **як вугаль, лес, жывёла, тэкстыль.** У сувязі з ангельскім крызісам і палітыкай пратэкцыянізму, якая праводзіцца «нацыянальным» урадам Англіі, экспарт лодзінскіх тэкстыльных прадуктаў скарачаецца на 75 проц.

Прамысловы і аграрны крызіс, паўпэрызацыя мас, скарачэньне рынку і ўцечка капіталу **ўзмоцнілі ў апошнія месяцы фінансавы крызіс** у Польшчы, які яшчэ больш абвастрыўся пад уплывам фінансавага крызісу ў Германіі і Англіі.

Фашысцкая прэса супакойвае сябе мнімай незалежнасьцю Польшчы ад фінансавага крызісу ў Германіі і Англіі. Але гэта, зразумела, пусьцейшая недарэчнасьць.

Як вядома, замежны капітал робіць вялізарны ўплыў на гаспадарчае жыцьцё Польшчы. Удзельная вага замежных капіталаў у паасобных галінах гаспадаркі Польшчы складае **ў банках 23 проц., у нафтавай прамысловасьці — 76,5 проц., у горнай прамысловасьці—38,8 проц., у цяжкой мэталюргіі — 65,4 проц.; у папяровай прамысловасьці — 28 проц., у камунальнай гаспадарцы** (газ, вада, электрычнасьць) — **77,3 проц.**

Нядаўна адзін з урадавых эканамістаў, **Кажухоўскі,** апублікаваў статыстыку ўдзелу заграмічнага капіталу ў акцыянэрных таварыствах Польшчы. Гэта статыстыка ў вышэйшай меры паказальна. Аказваецца, што заграмічнаму капіталу належыць **44,6 проц. усяго капіталу акцыянэрных таварыстваў.** На Германію прыходзіцца 25,5 проц. заграмічных капіталаў акцыянэрных таварыстваў.

Расстройства гаспадарчага жыцьця Польшчы адбіваецца таксама ў банкруцтвах банкаў; за першае паўгодзьдзе 1931 г. збанкрутавала **6 буйных** і сярэдніх польскіх **банкаў.**

Уклады ў банках зьменшыліся за пэрыяд з 31 сьнежня 1930 г. па 30 чэрвеня 1931 г. **на 237,6 млн. злотых,** або больш, чым **на 30 проц.**

Фінансавы крызіс у Польшчы паглыбляе ўсе праяўленьні гаспадарчага крызісу. У прыватнасьці, ён выклікае крызіс камунальнай гаспадаркі, перш за ўсё гарадзкога самакіраўніцтва.

Самакіраўніцтва гораду Варшавы знаходзіцца ў катастрафічным становішчы. Касы варшаўскага магістрату пустыя. Магістрат ня ў стане забясьпечыць пэнсію дзяржаўным служачым. На гэтай глебе рыхтуюцца новыя бai. Такое-ж становішча камунальнай гаспадаркі і ў іншых гарадох.

Фінансавы крызіс, паглыбляючы крызіс ва ўсіх галінах гаспадарчага жыцьця, уцягвае ў барацьбу новыя масы працоўных, якія да гэтага часу сталі яшчэ ў баку ад актыўнай барацьбы рабочае клясы. Даволі ўказаць, хаця-б на дзяржаўных служачых, якія ўвесь час знаходзіліся ў ар'ергардзе рабочае клясы і якія цяпер, дзякуючы тым звальненьням, што адбываюцца сярод іх у сувязі з фінансавым крызісам, усё больш і больш уцягваюцца ў рух. Фінансавы крызіс таксама ўдарае па масах, гарадзкой дробнай буржуазіі і сялянстве, выклікаючы хваляваньне ў самых шырокіх народных масах, якія знаходзяцца пад уціскам капіталу і фашызму.

Настроі безнадзейнасьці ахапляюць самыя шырокія колы буржуазіі. Эканамісты розных буржуазных масьцей ужо ня ў стане ўтаіць таго відавочнага факту, што лінія разьвіцьця польскай эканомікі ідзе ўніз, што цяперашняе становішча капіталізму павінна завяршыцца катастрофай», да такога заключэньня прыходзіць правадыр нацыянал-дэмакратыі Раман Дмоўскі ў сваёй апошняй кнізе [illegible]

У такіх змрочных тонах малююць пэрспэктывы капіталізму ня толькі эканамісты і палітыкі нацыянал-дэмакратыі, якія знаходзяцца ў «апазыцыі» да пілсудчыны. І з асяродзішча лягеру самога маршала Пілсудзкага ўсё часьцей чуюцца галасы, якія сьведчаць аб глыбокім няверʼі ў будучыню буржуазіі, як клясы. Вось што піша адзін з выдатнейшых фашысцкіх публіцыстаў **Артур Сьлівінскі** ў артыкуле, зьмешчаным у № 37 часопісі «Тыгоднік ілюстраваны» за 1931 г.

«Наша эпоха перажывае зьмяр[illegible]каньне. Аб гэтым гавораць палітычныя дзеячы, філёзофы, эканамісты, гісторыкі, а публіцыстыка ўсяго сьвету штодзенна зварачае ўвагу на ўсё больш яркія факты, якія пацьвярджаюць, што перад тварам ус[illegible] больш частых хваляваньняў і перавар[illegible]таў —цяперашні лад адчувае сябе бе[illegible] дапаможным і безабаронным. М[illegible] ўсё больш часта чуем, што наш[illegible] эпоха са сваім капіталістычным [illegible]дам і з ўсёй сваёй цывілізацыяй на[illegible]бліжаецца да канца і што канец гэт[illegible] недалёкі.

Будынак яшчэ стаіць, але ўжо хі[illegible]таецца. Фундамант яшчэ трымаецц[illegible] але сьцены валяцца і ўсе зьвязва[illegible]чыя зьвеньні аслаблены».

Прызнаючы банкруцтва капіталі[illegible]му, буржуазныя пісьменьнікі з трыво[illegible]гай сочаць за ростам рэвалюцыйнаг[illegible] руху ў капіталістычных краінах і з[illegible] вялізарнымі дасягненьнямі сацыялі[illegible]стычнага будаўніцтва ў СССР, дзяку[illegible]чы якім з кожным годам умацоўвае[illegible]ца ня толькі магутнасьць савецка[illegible] улады, але таксама і пазыцыі міжна[illegible]роднага пралетарыяту.

«Яны (г. зн. рабочыя і калгасьні[illegible] Савецкага Саюзу) дабіліся вялізарны[illegible] рэзультатаў» — вось словы, якія [illegible] страхам гаворыць буржуазія ня тол[illegible]кі ў Польшчы, але і ва ўсіх капітал[illegible]стычных краінах. Капіталісты і пам[illegible]шчыкі разам са сваімі сацыял-фа[illegible]шысцкімі лёкаямі ня ў стане ўтаі[illegible] ад працоўных мас вялізарных дася[illegible]неньняў сацыялістычнага будаўніц[illegible]ва. Ня толькі пралетарскі авангар[illegible] але і шырокія працоўныя масы Пол[illegible]шчы і іншых буржуазных краін ў[illegible] больш ясна ўсьведамляюць, што вы[illegible]

[illegible]

Аўчыньнікаў.

САВЕЦКІ САЮЗ

уступае ў 4-ты, заключны год пяцігодкі,

высока ўзьняўшы сацыялістычную гаспадарку, пабудаваўшы фундамэнт сацыялістыч. эканомікі

КАПІТАЛІСТЫЧНЫ СЬВЕТ

сустракае новы 1932 год

далейшым паглыбленьнем эканамічнага крызісу, рэзкім упадкам капіталістычнай эканомікі

Сумныя вывады нямецкага кан'юнктурнага інстытуту

НЯМА НАВАТ АДЗНАК ПАЛЯПШЭНЬНЯ

1931 год быў годам выключна рэзкага паглыбленьня эканамічнага крызісу ва ўсім капіталістычным сьвеце. Упадак капіталістычнай гаспадаркі за апошні год набываў амаль небывалыя ў гісторыі капіталізму глыбіні.

Нямецкі кан'юнктурны інстытут у сваім апошнім квартальным аглядзе, гаворачы аб становішчы сусьветнай гаспадаркі, прыходзіць да вываду, што **няма нават адзнак** палягчэньня эканамічнай сітуацыі ў капіталістычным сьвеце. **Ужо на восень 1931 г.** паводле даных афіцыяльнай буржуазнай статыстыкі, агульны аб'ём прамысловай вытворчасьці зьменшыўся параўнальна з **1929 г.**: у Германіі—на 32%, у Польшчы — на 32 проц., у Канадзе — на 30 проц., у ПАЗШ — на 29 проц., у Англіі — на 26 проц., у Фінляндыі — на 23 проц., у Швэцыі — на 21 проц., у Францыі — на 9 проц.

Надаючы гэту табліцу нямецкі кан'юнктурны інстытут тут-жа бачыць неабходнасьць адзначыць, **што СССР зьяўляецца адзінай краінай у сьвеце, дзе непарыўна і хутка расьце прадукцыя вытворчасьці.**

На меры паглыбленьня крызісу ў капіталістычным сьвеце ў 1931 г. супрацьпастаўленьне між капіталістычнай гаспадаркай і магутным ростам сацыялістычнага будаўніцтва ў СССР становіцца ўсё больш яркім.

ДА УЗРОЎНЮ 1890 ГОДУ

Ступень і тэмп упадку капіталістычнай прамысловасьці найбольш ярка адбіваецца ў лічбах здабычы вугалю і вырабу чыгуну і сталі — асноўных галінах прамысловай вытворчасьці. У ПАЗШ за студзень — кастрычнік 1931 г. штомесячна здабывалася ў сярэднім 31.778.000 тон вугалю, у той час, як у 1930 г. сярэдняя месячная здабыча вугалю складала амаль 38.469.000 тон. У асноўным вугальным раёне Германіі, у Руры, у лістападзе 1931 г. было здабыта ўсяго 6.788.000 тон каменнага вугалю супроць 7.250.000 тон — у кастрычніку 1931 г. і 7.914.000 тон — у лістападзе 1930 г. Здабыча вугалю ў Рурскай вобласьці ўпала амаль на 35 проц. параўнальна з 1929 годам. У Англіі за першыя 9 месяцаў 1931 г. здабыча вугалю 165 млн. тон за той-жа перыяд 1930 г. і 216 млн. тон — за першыя 9 месяцаў 1929 г. За два гады выраб чыгуну ў ПАЗШ скараціўся больш чым на 67 проц., а за адзін толькі 1931 г. — на 45 з лішнім працэнтаў. У Германіі ў лістападзе 1931 г. было выплаўлена ўсяго 427.000, у той час, як сярэдняя месячная выплаўка чыгуну ў Германіі ў 1930 г. складала 808.000 тон, а ў 1929 г. — 1.116.000 тон.

Гэта адзначае за два гады зьніжэньне амаль на 62 проц. і за 1931 г. — на 47 проц. У Францыі ў кастрычніку 1931 г. выплаўка чыгуну ўпала да 627.000 тон, у той час, як у 1930 г. сярэдняя месячная выплаўка чыгуну складала 841.000 тон. У ПАЗШ у верасьні 1931 г. было выплаўлена ўсяго 248.200 тон чыгуну супроць сярэдняй месячнай выплаўкі ў 1930 г. — 514.600 тон і ў 1929 г. — 631.600 тон. Усяго за першыя 9 месяцаў 1931 г. у Англіі было выплаўлена 2.847.000 тон чыгуну супроць 5.048.000 тон за той-жа перыяд 1930 г. За адзін год зьніжэньне складае амаль 44 проц. У такой-жа ступені ўпаў і выраб сталі. У ПАЗШ за першыя 10 месяцаў 1931 г. выраблена толькі 22 млн. тон сталі, супроць 35 млн. тон у першыя 10 месяцаў 1930 г. і 49 млн. тон у 1929 г. У Германіі ў лістападзе 1931 г. было выплаўлена ўсяго 547.000 тон сталі, у той час, як сярэдняя штомесячная выплаўка ў 1930 г. складала 963.000 тон, а ў 1929 г. — 1.354.000 тон. Ва Францыі ў кастрычніку 1931 г. выплаўка сталі складала 626.000 тон супроць сярэдняй месячнай выплаўкі ў 1930 г. — 783.000 тон і ў 1929 г. — 808.000 тон. Выплаўка сталі ў Англіі ўпала ў верасьні 1931 г. да 400.500 тон, у той час, як сярэдняя месячная выплаўка ў 1930 г. складала 608.200 тон, а ў 1929 г. — 804.500 тон. На асноўных галінах прамысловасьці — па вугальнай і мэталюргічнай — у важнейшых капіталістычных краінах у 1931 г вытворчасьць **скарацілася на 40-50 проц.**

Ня лепш становішча і іншых галін прамысловасьці. У ПАЗШ выпушчана, напрыклад, у апошні тыдзень кастрычніка 1931 г. усяго 10.171 аўтамабіль, у той час, як у той-жа перыяд 1930 г. было выпушчана 31.827 аўтамабіляў, а за той-жа тыдзень 1929 г. — 73.048 аўтамабіляў. У лістападзе выпуск аўтамабіляў значна паменшаецца. 11 аўтамабільных прадпрыемстваў ПАЗШ зусім спынілі ў лістападзе вытворчасьць. Машынабудаўнічая прамысловасьць у Германіі была да пачатку кастрычніка 1931 г. нагружана толькі ўсяго на 34,5 проц. яе вытворчай магутнасьці. Германскі кан'юнктурны інстытут у сваім апошнім квартальным аглядзе паказвае, што **нямецкая прамысловасьць у цэлым упала да ўзроўню 1890 году.**

КАТАСТРАФІЧНЫ КРЫЗІС СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ

Аднача́сова ў 1931 г. бязупынна **паглыбляецца** і сусьветны аграрны крызіс. Асноўным паказальнікам аграрнага крызісу зьяўляецца катастрафічнае падзеньне цэн на с.-г. прадукты.

Для характарыстыкі гэтага падзеньня цэн даволі паказаць, што цана бавоўны—асноўнага прамысловага сырцу—упала на нью-ёрскай біржы з 23 даляраў да 100 фунтаў у 1924-26 г. г. да 11 даляраў — у сакавіку 1931 г. і да 7 даляраў — у жніўні 1931 г. На той-жа перыяд цана на пшаніцу, асноўны прадукт спажываньня, упала з 153 даляраў за 100 бушэляў да 48 даляраў. Прыблізна ў такім-жа размеры ўпалі цэны на астатнія с.-г. прадукты. Становішча шырокіх мас сялянскага насельніцтва ў капіталістычных краінах стала, з прычыны гэтага падзеньня цэн, катастрафічным.

Асабліва пагоршваецца гэта становішча яшчэ тым, што ня гледзячы на сусьветны крызіс цэны на прамысловыя вырабы зьнізіліся значна менш, чым цэны на прадукты сельскай гаспадаркі. Адпак, ня гледзячы на вялізарнае падзеньне цэн на аграрныя прадукты пакуль яшчэ няма ніякіх адзнак, якія-б давалі магчымасьць гаварыць аб тым, што сусьветны аграрны крызіс хутка скончыцца.

Непарыўнае паглыбленьне прамысловага крызісу і выклікаемае ім рэзкае зьніжэньне пакупальнай здольнасьці соценьмільёнаў працоўных з прычыны беспрацоўя і памяншэньня заработнай платы мае сваім вынікам далейшае скарачэньне спажываньня с.-г. прадуктаў. У выніку немагчымасьці прадаць сваю прадукцыю і з мэтай перашкодзіць далейшаму падзеньню цэн у радзе капіталістычных краін былі прыняты меры па прымусовым скарачэньні пасеўнай плошчы, напрыклад, ва многіх штатах ПАЗШ былі выданы законы, якія прадпісвалі скарачэньне пасеваў бавоўны. Сыстэматычна зьнішчаюцца з гэтай мэтай с.-г. прадукты. У ПАЗШ выліваюцца сотні тысяч літраў малака, у Бразыліі ў гэтым годзе было зьнішчана некалькі дзесяткаў мільёнаў мяшкоў кавы, у Галяндыі і Даніі зьнішчаліся прадукты гароднінства і г. д. Паглыбленьне аграрнага крызісу выклікала тэхнічную дэградацыю сельскай гаспадаркі—зьніжэньне спажываньня хэмічных угнаеньняў, памяншэньне колькасьці с.-г. машын і г. д.—бо працоўнае сялянства, якое бяднее з кожным днём, ня мае магчымасьці весьці далей культурную інтэнсыўную гаспадарку. Некаторыя даныя самага апошняга часу асабліва ярка малююць крызіс капіталістычнай сельскай гаспадаркі. Агульны даход сельскай гаспадаркі ў ПАЗШ складаў у 1930-31 г. 6.964 млн. даляраў супроць 9.562 млн. даляраў у 1929-30 г. Даход нямецкай сельскай гаспадаркі ўпаў у гэтым годзе да 6.600 млн. марак супроць 9 млрд. марак у 1929-30 г.

Штодзенна сотні сялян—арандатараў выкідваюцца на вуліцу за няўзнос арэнднай платы і, ня гледзячы на ўсё гэта сялянства капіталістычных краін прабуе ўсё-ж апрацоўваць зямлю, бо другога выхаду для яго няма: прамысловы крызіс закрывае перад сялянствам дарогу ў горад, на фабрыкі і на завод і пакідае яму толькі адзін шлях—шлях галечы. Продаж зямлі і ўсяго скарбу за даўгі і нядоімкі, ператварэньне сялян у беспрацоўных батракоў—такава палітыка, «барацьбы з аграрным крызісам», якая сьвядома праводзіцца капіталістамі.

Замацаваць і пашырыць дасягнутыя посьпехі

Становішча кіраўніцтва **друкарні імя Сталіна** гаворыць аб тым, што кіраўніцтва прадпрыемства ўсьвядоміла тыя задачы, якія пастаўлены перад ёю шасьцю гістарычнымі ўмовамі тав. Сталіна. Жывая канкрэтная дапамога з боку паліграфаб'яднаньня, дала магчымасьць наладзіць улік работы і правесьці перавод цэхаў на гаспадарчы разрахунак.

Зараз на гаспадарчым разрахунку працуюць усе цэхі, апрача рамонтнага. Зьдзельшчынай ахоплена 95 проц. рабочых.

Паміж цэхамі заключаны дагаворы, нявыкананьне якіх цягне за сабою матар'яльную адказнасьць з боку адсталага цэху: з яго рахунку сьпісваецца пэўная частка тых зваротных сродкаў, якія выдаюцца яму для разрахункаў за ўзятыя матар'ялы і г. д.

Гэты мэтад дае добрыя вынікі; ён прымушае цэхі падцягвацца ў выкананьні колькасных і якасных паказальнікаў. Дагэтуль было вельмі мала выпадкаў невыкананьня дагавораў па віне таго ці іншага цэху.

Добра наладжан улік працы. Кожнаму рабочаму даюцца пляпавыя заданьні, якія прапрацоўваюцца пляпавым аддзелам пры шырокім удзеле актыву цэхаў. Вучотны аддзел завёў спэцыяльныя карткі: кожны рабочы пасьля работы штодзенна атрымлівае на рукі адбітак карткі з паказаньнем дзеннага заработку. Каб наладзіць улік, паліграфаб'яднаньне прыслала ў друкарню на 3 месяцы свайго бухгальтара, які прарабіў у гэтай галіне вялізарную работу. У аб'яднаньні працуе спэцыяльны работнік па праверцы выкананьня.

Значна дапамагло паліграфаб'яднаньне ліквідацыі памылак, допушчаных пры зьнішчэньні ўраўнілаўкі. Гэтыя памылкі — няправільныя расцэнкі— прывялі да таго, што рост зарплаты раней пераганяў рост прадукцыйнасьці працы.

У мэтах поўнай ліквідацыі абязьлічкі, брыгады пераведзены на адзіны выхадны дзень.

У мэтах барацьбы за павышэньне якасьці прадукцыі, на выпушчаных кнігах і брашурах адзначаецца прозьвішча членаў брыгад, якія набіралі і правілі карэктуру. Гэта аказвае вялікую маральную ўзьдзейнасьць і значна паляпшае якасьць работы.

У прапрацоўку кантрольных лічбаў на 1932 год уцягнуты шырокія масы друкароў. Кантрольныя лічбы прапрацоўваліся па паасобных цэхах і групах.

Агульны вывад: паліграфаб'яднаньне і друкарня імя Сталіна дабіліся пэўных посьпехаў у перабудове кіраўніцтва. Адпак яшчэ ня зроблена ўсё магчымае, каб поўнасьцю выканаць вытворчыя заданьні. Друкарня на 3 проц. недавыканала праграмы 1931 году.

Брыгада «Зьвязды»: Гальперын, Завістовіч.

Аб ходзе мабілізацыі сродкаў

Пастанова ЦК КП(б)Б ад 27 сьнежня

Ня гледзячы на пастанову бюро ЦК КП(б)Б ад 11 сьнежня 1931 г., належнага пералому ў ходзе мабілізацыі сродкаў яшчэ няма. Гэта відаць з таго, што плян мабілізацыі сродкаў чацьвертага кварталу па 20 сьнежня выканан усяго толькі да 78,8 проц.

Прыклад бальшавіцкай барацьбы за фінплян паказалі Гомель, Менск, Сіроціна і Жыткавічы, якія датэрмінова выканалі свае пляны, і Віцебск, Бабруйск, Заслаўе, Асіповічы і Сянно, якія набліжаюцца да 100 проц. выкананьня пляну.

Аднача́сова адзначыць, што раёны, паказаныя ў пастанове бюро ЦК КП(б)Б ад 11 сьнежня 1931 г., якім былі даны спэцыяльныя і канкрэтныя дырэктывы аб рашучым пераломе ў мабілізацыі сродкаў, ня толькі не дабіліся належнага пералому, але, наадварот, па радзе плацяжоў значна зьнізілі тэмпы, што мяжуе з простым ігнараваньнем дырэктыў ЦК з боку гэтых райкомаў.

Сакратарыят ЦК КП(б)Б пастанаўляе:

1. Абавязаць РК КП(б)Б у дні, што засталіся да канца году, максымальна выкарыстаць для дасягненьня сапраўднага пералому ў выкананьні пляну мабілізацыі сродкаў чацьвертага кварталу і забесьпячэньня бесьперабойнага з дэкады ў дэкаду выкананьня пляну мабілізацыі сродкаў 1-га кварталу 1932 г.

2. Прыняць да ведама заяву Наркамфіну, што за недапушчальна слабую работу па мабілізацыі сродкаў зьняты з работы і аддадзены пад суд два загадчыкі райфа (Расонскага і Сураскага).

3. Адзначыць, што цэнтральны і раённы друк усё яшчэ невыстарчальную ўвагу зварачае на пытаньні выкананьня фінпляну. Абавязаць рэдакцыі газэт узмацніць асьвятленьне гэтых пытаньняў у друку, штодзенна мабілізуючы грамадзкасьць на барацьбу за выкананьне пляну.

У палоне кулацка-рвацкіх тэндэнцый

БАБРУЙСК. (Наш кар.).

Праўленьні калгасаў імя XIII-годзьдзя Чырвонай арміі і «Чырвоная зорка» апынуліся ў палоне клясавага ворага і сьвядома зрывалі здачу збожжа дзяржаве, патураючы кулацка-рвацкім тэндэнцыям адсталых калгасьнікаў.

Калгас імя XIII-годзьдзя Чырвонай арміі пры наяўнасьці 47 гэкт. засеву закантрактаваў толькі 5 гэкт. Атрымаўшы пасьля абмалоту аднаго жыта 166 цэнт., праўленьне калгасу адмовілася выканаць заданьне па здачы дзяржаве 6 цэнт. жыта. Праўленьне калгасу пры папярэднім разьмеркаваньні ўраджаю ўстанавіла высокія, яўна перапавялічаныя нормы.

Праўленьне калгасу **«Чырвоная зорка»**, ня гледзячы на неадпаразовыя папярэджаньні з боку раённых арганізацый, упарта праводзіла палітыку «спачатку сабе, а дзяржава яшчэ пасьпее». У выніку заданьне выканана ўсяго на 23 проц.

Райкалгассаюз распусьціў праўленьні калгасаў «XIII-годзьдзе Чырвонай арміі» і «Чырвоная зорка», старшыні іх прыцягваюцца да судовай адказнасьці.

А. Мегідаў.

Адказны рэдактар М. ГАРЫН.

Калектыў супрацоўнікаў і студэнцтва Менскага хэміка-тэхналёгічнага тэхнікуму выказвае сваё глыбокае спачуваньне выкладчыку тав. ГАЛЫНЦУ Ісаку Міронавічу з прычыны пасьцігшага яго гора

СЬМЕРЦІ МАТКІ.

Чырв. Зорка. Каса—ад 1 г. дня.	Лепшы гукавы мастацкі фільм ЗЛАТЫЕ ГОРЫ
Культура. Пач. 7, 8-40, 10-30	Новы замежны фільм НА БЕРАГОХ РОВУМЫ. Звыш прагр.—камэдыя ў 2 ч.
ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ. Каса—ад 12 г. дня.	Мастфільм вытв. Украінфільм МІКОЛА ДЖЭРА. Звыш прагр.—хроніка Саюзкіно.
„ПРАЛЕТАРЫ“. Пач. у 2 г. дня	Мастацкі фільм БЕЛЫ КОНЬНІК (Бог вайны)
„Юны Піянэр“ (будынак кіно „Культура“)	Новы мастацкі фільм ПА КОНГО ў 5 ч. Пач. 1 г., 2-30. Каса—ад 11 г. ран.
„СПАРТАК“. Пач. 7, 9 і 11. Каса—ад 5 гадз.	Сёньня вядомы фільм „Коллежский регистратор“. У гал. ролі вядомы артыст Масквін.

Сёньня, 31-га сьнежня у 4 гадзіны дня у памяшканьні таварыства „Прыхільнік дзяцей“ (Савецкая, 42) АДБУДЗЕЦЦА

чарговае пасяджэньне штабу па правядзеньні двухдэкадніка ліквідацыі рэштак беспрытульнасьці.

Павінны зьявіцца наступныя таварышы: Дудзялеў, Очкін, Пальгуноў, Філіпоўскі, Мазо, Каробка, Куксаў, Пансэвіч, Айзенсон, Ляшкевіч, Сітэрман, Сельдзіеўскі і Этэвіч, ад Наркамасьветы, ад Гарпрафсавету, ад Сац. бытавога сэктару гарсавету і ад рэдакцыі „Чырвонай Зьмены“.

Парадак дня: 1. Даклады гарпрафсавету, Сац.-бытавога сэктару гарсавету, Наркамасьветы і ЦК ДДаб праробленай працы па 2-хдэкадніку.

2. Інфармацыя таварыства „Прыхільнік дзяцей“.

1 студзеня у 8 г. вечар. у аўдыторыі нэрвовай клінікі адбудзецца

пасяджэньне фізіятэрапэўтычнай сэкцыі:

1) дэманстрацыя хворых. 2) д-р Гарэльчык—матар'ялы да рэнтгенолёгіі 5 паясьнічнага хрыбетка.

Для экспэртызы малочна-масьляных прадуктаў

патрэбны

на пасады дзярж. інспэктароў па якасьці масла і сыраведы.

Праца ў гарадох БССР пры базах. Пэнсія да 200 руб. у месяц. З прапановамі зварачацца: Менск, Савецкая 38, кіраўніцтва дзяржаўнай малочна-масьлянай інспэкцыі Бел. Заходняга раёну.

Беларускі Будаўнічы і Энэргетыч. інстытуты сумесна з рабачкомам будаўнікоў Дому Ўраду **адкрываюць**

4-хмесячныя падрыхтоўчыя курсы

ДА ВЕСНАВОГА НАБОРУ 1932 г. У БУДАЎНІЧЫ і ЭНЭРГЕТЫЧНЫ ІНСТЫТУТЫ.

На курсы прымаюцца выключна рабочыя ня менш чым з 3-гадовым вытворчым стажам, якія скончылі школы для дарослых узвышанага тыпу, прафтэхшколы на базе 4-х і 5-ці годкі і наогул маюць адукацыю ня ніжэй 8-мі груп дзевяцігодкі.

Жадаючыя паступіць на курсы падаюць дакуманты аб узросьце, асьвеце, вытворчым стажы і завераныя анкеты ў канцылярыю інстытутаў (рог Унівэрсытэцкай і Чырвонаармейскай вул. д. № 42-8) ці ў рабачком Дому Ўраду да 1 СТУДЗЕНЯ 1932 г.

Заняткі на курсах пачнуцца 3 СТУДЗЕНЯ 1932 г.

ДЫРЭКЦЫЯ ІНСТЫТУТАЎ.

РАБАЧКОМ ДОМУ ЎРАДУ.

У Заходняй Беларусі нарастае хваля

сялянскіх выступленьняў супроць падаткаў і прымусовай працы

БЭРЛІН, 26. Як паведамляюць з **Варшавы, уся** Берасьцянская акруга (Зах. Беларусь) ахоплена барацьбой сялянскіх мас супроць падаткаў і шарваркаў (**прымусовая** праца).

Рух цалкам знаходзіцца пад кіраўніцтвам кампартыі і камсамолу. Чыноўнікаў, якія прыяжджаюць для збору падаткаў, сяляне выганяюць з вёсак. Вядзецца масавая барацьба супроць шпікоў. Супроць сялян-кулакоў і іншых штрэйкбрэхэраў, якія плоцяць падаткі, вядзецца самая вострая барацьба, аж да падпалу іх маёмасьці. У Валочынскім і іншых раёнах Берасьцяншчыны мелі месца выпадкі падпалаў дамоў асаднікаў (каляністы пілсудчыкі) і нападаў на паліцэйскіх пастоў.

Атмасфэра ў акрузе настолькі распалена, што паліцэйскія баяцца праходзіць па вёсцы па адным. Нядаўна пад кіраўніцтвам кампартыі і камсамолу адбылася двухтысячная дэманстрацыя сялян у Валочынскім раёне. Калі зьявілася паліцыя, дэманстранты не разыходзіліся, на стрэлы адказвалі стрэламі, зьбілі і паранілі паліцэйскіх. На заўтра пасьля дэманстрацыі паліцыя зрабіла ў раёне зноў масавыя арышты. Аднак, праз тыдзень у тым-жа раёне зноў адбылася дэманстрацыя ў абарону палітзьняволеных.

Для задушэньня рэвалюцыйнага руху сялян, польскі ўрад усё часьцей пасылае ў Берасьцянскую акругу карныя экспэдыцыі, павялічыў колькасьць паліцэйскіх ад 3 да 6 тыс., робіць масавыя арышты і г. д.

На Віленшчыне таксама і ў іншых акругах расьце азлабленьне і баявая актыўнасьць працоўных сялян, пачашчаюцца выпадкі стыхійных выступленьняў, падпалаў кулацкіх і памешчыцкіх маёнткаў, зьнішчэньне тэлефонных і тэлеграфных правадоў і г. д.

Ажыўленая дыскусія эўрапэйскай прэсы вакол арганізацыі замаху на японскага пасла ў Маскве

БЭРЛІН. Паведамленьне **ТАСС** аб падрыхтоўцы супрацоўнікам аднэй з замежных місій у Маскве замаху на японскага **пасла служыць** у Бэрліне прадметам шырокага абмеркаваньня ў палітычных колах.

Усюды прызнаецца, што дзякуючы пільнасьці савецкіх **улад** удалося ўхіліцца ад міжнародных непаразуменьняў, якія маглі мець вялізарныя вынікі. Друк таксама ўзмоцнена займаецца гэтым пытаньнем. Распаўсюджаныя чэха-славацкімі коламі чуткі, што чэхаславацкі сакратар пасольства, быццам зрабіўся ахвярай ДПУ, сустракаюць мала давер'я. Газэта «12 Ур Блят» лічыць, што калі-б чэхаславацкія цьверджаньні адпавядалі рэчаіснасьці, дык відавочна з Прагі безадкладна насьледвала-б растлумачэньне чэхаславацкай місіі ў Маскве, а не чакалі-б пакуль Ванэк сам апраўдаецца перад сваім урадам. У даным выпадку ствараецца ўражаньне, што гутарка ідзе не аб інтрызе ДПУ, а што за гэтай справай хаваецца нешта больш сур'ёзнае.

Пытаньне, з якіх пабуджэньняў Чэхаславакія хацела абвастрыць супярэчнасьці паміж СССР і Японіяй і выклікаць вайну паміж імі, нацыяналістычны друк канцэрну Гугенбэрга вырашае наказаньнем на палітычную сувязь паміж Чэхаславакіяй, Францыяй і Японіяй, а таксама на тое, што Чэхаславакія зьяўляецца краінай моцна разьвітай ваеннай прамысловасьці (заводы Шкоды) і таму зацікаўлена ў ваеннай інтэрвэнцыі супроць СССР.

У сувязі з гэтым цікавым зьяўляецца паведамленьне «Кельніша Цэйтунг», у якім гаворыцца, што былы начальнік чэхаславацкага генштабу — **правадыр чэскіх легіянэраў Гайда быў сёлета ў Манчжурыі.**

ПАПРАЎКА

У № 342 «Зьвязды», у пастанове бюро ЦК і прэзыдыуму ЦКК КП(б)Б, у трэцім пункце, па тэхнічных прычынах укралася памылка. Надрукавана: «Праяўленьнем вялікадзяржаўнага ўхілу зьяўляўся падзел асобнымі гісторыкамі-марксыстамі (Югаў)...», а трэба чытаць «зьяўляўся падзел асобнымі **членамі таварыства гісторыкаў-марксыстаў** (Югаў)...»

Больш пільнасьці да падзей у Манчжурыі

П. Андроўскі

Становішча, якое ствараецца авантурай японскага імпэрыялізму на Далёкім Усходзе, застаецца выключна напружаным. У сваім дакладзе на адкрыцьці другой сэсіі ЦВК СССР старшыня СНК СССР **тав. Молатаў** з поўнай падставай падкрэсьліў, што падзеі ў Манчжурыі зьяўляюцца «важнейшым для нашага замежнага становішча пытаньнем».

Авантура японскага імпэрыялізму складае вялізарную пагрозу захаваньня міра і ставіць у парадак дня новую спробу правакацыі супроць Савецкага Саюзу, новую спробу шырокай антысавецкай інтэрвэнцыі.

Апошняе паведамленьне сьведчыць аб тым, што японскі імпэрыялізм настойліва і плянамерна робіць сваю «справу». Карыстаючыся яўным патураньнем другіх імпэрыялістычных дзяржаў і Лігі нацый, японская ваеншчына замацоўвае свае пазыцыі ў Манчжурыі і сыстэматычна пашырае сфэру акупацыі. Бліжэйшай задачай японскіх мілітарыстаў зьяўляецца захват Цзіньчжоу па Бэйпін-Мукдэнскай чыгунцы, што будзе азначаць ня толькі захват Паўднёва-заходняй Манчжурыі, ня толькі завяршэньне акупацыі ўсёй паўднёвай Манчжурыі, **але і стратэгічную падрыхтоўку да ўварваньня японскіх войск ва ўласны Кітай з аднаго боку, і ва Унутраную Манголію—з другога.**

Гэта разьвіцьцё падзей поўнасьцю пацьвярджае той аналіз становішча на Далёкім Усходзе, які быў дан нашым друкам у першыя-ж дні канфлікту. З аднага боку, японская буржуазія [illegible] партыйную пільнасьць [illegible] філасофскай прадукцыі, да выказу [illegible]

для таго, каб паспрабаваць абаспавацца ў якасьці гаспадара. З другога боку англійскі і амэрыканскі імпэрыялізм у сваім страху перад нарастаючай рэвалюцыяй у Кітаі, лічыць за лепшае часова адмовіцца ад барацьбы з Японіяй за правы на перавяжную эксплёатацыю Кітая і прадастаўляе Японіі мандат на задушэньне працоўных мас Кітаю, мандат на інтэрвэнцыю супроць савецкага Кітаю, уплыў якога расьце з кожным днём.

Пазыцыі асобных імпэрыялістычных дзяржаў у адносінах да падзей у Манчжурыі зараз усё больш удакладняюцца і аголяюцца.

Ангельская кансэрватыўная прэса зусім адкрыта выказваецца ў тым сэнсе, што толькі Японія здольна адыграць ролю жандара Азіі і проціпаставіць узброены бар'ер «росту бальшавізму» на Ўсходзе. «Морнінг Пост», «Дэйлі Мэйль» і іншыя органы цьвердалобых, катэгарычна пярэчаць супроць таго, каб японскаму імпэрыялізму ставіліся якія-небудзь перашкоды ў справе «насаджэньня парадку» ў Кітаі.

Што датычыць пазыцыі ПАЗШ, яна знайшла цікавую характарыстыку ў буржуазна-лібэральнай амэрыканскай часопісі «Нью Рэпублік». Буржуазны журналіст адзначае, што амэрыканскі ўрад, калі-б ён сапраўды пажадаў папярэдзіць разьвіцьцё японскай акупацыі ў Манчжурыі, мог-бы пусьціць у ход вельмі важны сродак эканамічнага націску на Японію. Як вядома, 36 проц. усяго звароту японскага замежнага гандлю прыходзіцца на долю ПАЗШ. 97 проц. японскага экспарту шоўка прыходзіцца на ПАЗШ (а шоўк складае 36 проц. усяго японскага экспарту). З другога боку, Японія ўвозіць з ПАЗШ 40 проц. усёй патрэбнай ёй бавоўны і значную колькасьць сталі і сталёвых вырабаў. «Нью Рэпублік» указвае, што спыненьне Амэрыкай гандлёвых адносін з Японіяй зруйнавала-б апошнюю. Аднэй толькі забароны экспарту сталі і інш. мэталаў з Амэрыкі ў Японію было-бы даволі, каб пазбавіць апошнюю магчымасьці весьці буйную вайну, або, ва ўсякім выпадку, зрабіла-бы для яе такую вайну вельмі рызыкоўнай.

Аўтар артыкулу прыходзіць да вываду, што «пазыцыя ПАЗШ у адносінах да Японіі можа быць вытлумачана толькі як простае падтрыманьне японскай акупацыі Манчжурыі з боку амэрыканскага імпэрыялізму».

Меркаваньні амэрыканскай часопісі носяць, вядома, некалькі аднабокі характар, паколькі яны ня ўлічваюць наяўнасьці пэўных супярэчнасьцяй інтарэсаў паміж амэрыканскім і японскім імпэрыялізмам. Амэрыканскі імпэрыялізм зацікаўлен у тым, каб самому ўладаць рашаючымі камандными пазыцыямі ў Кітаі. Таму «Салідарнасьць» амэрыканскага імпэрыялізму з японскім зьяўляецца вельмі ўмоўнай. Яна вызначаецца страхам перад пэрспэктывамі новага ўздыму кітайскай рэвалюцыі і разьлікам на тое, што ўдасца ўцягнуць СССР у вайну з Японіяй.

Найбольш выразнай і пасьлядоўнай зьяўляецца тактыка францускага імпэрыялізму. Францыя з самага пачатку канфлікта заняла пазыцыю пасьлядоўнага падтрыманьня японскага імпэрыялізму. Гэта пазыцыя францускага ўраду вызначаецца, наперш, каленіяльнымі інтарэсамі Францыі. Узрастаючыя рэвалюцыйныя хваляваньні ва францускім Інда-Кітаі выклікае ў францускай буржуазіі страх за гэту калёнію. Успомнім, што кітайскія саветы распаўсюджваюць свой уплыў амаль да самых межаў Інда-Кітаю. Нядаўнае ўварваньне францускіх войск у суседнія з Інда-Кітаем кітайскія правінцыі—Юнань і Гуансі—зьяўляецца простым актам інтэрвэнцыі францускага імпэрыялізму супроць Савецкага Кітаю. Такім чынам, «супрацоўніцтва» францускага імпэрыялізму з японскім выходзіць **з сфэры чыста-дыплёматычнага і набывае характар ваенна-апэрацыйны.**

Па-другое—францускі імпэрыялізм пільна сочыць за падзеямі ў Манчжурыі з разьлікам выкарыстаць аслабленьне Англіі і ПАЗШ для таго, каб узмацніць свае ўласныя пазыцыі ў Кітаі. Не дарма ва францускім парлямэнце высоўваюцца праекты падзелу Кітая, пад выглядам стварэньня, пад кіраўніцтвам Лігі нацый, міжнароднай узброенай сілы, якая «спыніла-б грамадзянскую вайну і акупавала-б чыгункі ў Кітаі і ў Манчжурыі». Паводле гэтага праекту «міжнародная армія па аднаўленьні парадку дапамагла-б Кітаю стварыць урад», ліквідаваць «бандытызм» і «наладзіць расправу з горных багацьцяў».

Іншымі словамі, францускі фінансавы капітал лічыць момант адпаведным для таго, каб паспрабаваць захапіць новыя выгодныя пазыцыі ў Кітаі.

Цікава, што нават Італія, якая як быццам ніякіх адносін да Кітаю ня мае, праяўляе жывы «інтарэс» да ідэі падзелу Кітая.

Паводзіны эўрапэйскіх і амэрыканскіх імпэрыялістаў даюць магчымасьць японскай ваеншчыне бесперашкодна працягваць сваю «работу». Ня гледзячы на ўсе двудушныя гэсты амэрыканскага ўраду і Лігі нацый, маштаб падзей у Манчжурыі ня толькі ня спыняецца, але мае яўную тэндэнцыю да далейшага і ўсё большага пашырэньня.

Асаблівай увагі заслугоўвае пазыцыя, занятая ў сувязі з Манчжурскімі падзеямі II-га Інтэрнацыяналу. **Дзеячы сацыял-фашысцкага Інтэрнацыяналу з самага пачатку канфлікта занялі адкрыта антысавецкую і груба-правакацыйную пазыцыю.** Лідар францускіх сацыял-фашыстаў—Рэнодэль палічыў сваім абавязкам «сыгналізаваць», што СССР зьбіраецца... «захапіць Паўночную Манчжурыю». Сьледам за гэтай агіднай і грубай хлусьнёй пасьледвала другая. Сацыял-фашысцкі друк пачаў распаўсюджваць чуткі аб тым, што паміж СССР і Японіяй заключана «патаемная згода» аб падзеле Манчжурыі. Пасьля таго, як праваліліся і гэта бязглуздая інсінуацыя, Вандэрвэльдэ, Леон Блюм і іншыя сацыял-фашысты, ня ўтойваючы, выразілі сваё расчараваньне з прычыны таго, што СССР застаецца ўбаку ад манчжурскіх падзей і аказвае цьвёрды адпор правакацыям ваеннай авантуры.

Нядаўна апублікаванае паведамленьне ТАСС аб агіднай спробе арганізацыі адным з замежных дыплёматаў у Маскве правакацыйнага замаху на японскага пасла, з мэтай выклікаць канфлікт паміж СССР і Японіяй, кідае яркае сьвятло на асноўную «ўстаноўку» міжнароднага імпэрыялізму ў сувязі са становішчам, створаным манчжурскімі падзеямі. Не падлягае сумненьню, што ў любы момант мы можам аказацца перад новай спробай справакаваць нас, уцягнуць СССР у вайну, пачаць новыя інтэрвэнцыйныя войны супроць СССР. **Разгортваньне ваенных падзей у Манчжурыі, якое ўсё ня спыняецца, стварае на Далёкім Усходзе выключнае становішча, якое патрабуе ад нас максымальнай пільнасьці.**

«Мы ня можам забываць, што нашы межы ідуць уздоўж манчжурскай лініі. Мы ня сумняваемся, што нашы далёка-усходнія героі будуць на вышыні свайго становішча і будуць пільны ў адносінах савецкіх межаў на Далёкім Усходзе». (Молатаў).

*) На стэнаграме дакладу, які быў зроблен на пасяджэньні Камуністычнай Акадэміі ў БССР.

ДЗЯРЖБАНК

даводзіць да ведама насельніцтва, што ім

АДКРЫТ ПРЫЁМ

ад полісатрымальнікаў

ПОЛІСАЎ

амэрыканскага страхавога таварыства „Нью-Ёрк“ для атрыманьня па іх грошай у Амэрыцы і выдачы іх уладаром полісаў як грашыма, так таварам **з фондаў „ТОРГСІНУ“**. За ўсімі даведкамі па гэтым пытаньні належыць зварачацца ў замежны аддзел Дзяржбанку. Прыём полісаў квіткоў страхавых узносаў будзе праводзіцца Дзяржбанкам **толькі да 1-га лютага 1932 г.**

Дзяржбанк Беларуская кантора.

УСЕБЕЛКАНТОРА ДЗЯРЖБАНКУ

АБВЯШЧАЕ

ПРЫЁМ ЗАЯЎ на 2-гі набор 6-ці месячных

КУРСАЎ ПЛЯНАВІКОЎ

і кіруючых, вучотна-апэрацыйных працаўнікоў Дзяржбанку у г. Менску.

На курсы прымаюцца члены КП(б)Б і КСМ, якія маюць 2-хгадовы стаж кіруючай работы раённага маштабу, або самастойнай работы ў крэдытнай сыстэме, з дастатковай агульна-адукацыйнай падрыхтоўкай (на кіруючы-плянавы цыкль) і да 30 проц. беспартыйных, якія апраўдалі сябе на грамадзкай рабоце, і маюць адукацыю ня ніжэй сямігодкі і дастатковы стаж бухгальтарскай работы. (На вучотна-апэрацыйны цыкль).

За прынятымі на курсы таварышамі захоўваецца стыпэндыя ў памеры акладу пэнсіі і акрамя гэтага сямейныя атрымліваюць сутачныя да 2 р. 50 к., стыпэндыя—мінімум устанаўляецца ў 100 рублёў.

Акрамя гэтага курсанты атрымліваюць фактычныя выдаткі на праезд у г. Менск, дармовы інтэрнат і харчаваньне ў сталоўцы за свой кошт.

Залічаныя курсанты даюць падпіску аб працы ў сыстэме Дзяржбанку на працягу 2-х год пасьля сканчэньня курсаў.

Падрабязныя ўмовы прыёму на курсы ёсьць ва ўсіх аддзяленьнях Дзяржбанку і ў аддзеле кадраў канторы (Менск, Рог Савецкай і Ленінскай вул., 3-ці паверх, тэлефон № 17-31), дзе магчыма атрымаць анкеты і праз якія патрэбна дасылаць усе дакуманты.

Апошні тэрмін падачы заяў **10-га студзеня** 1932 г.

Усебелкантора Дзяржбанку.

ПАЧАТ ПРЫЁМ

на 3-х МЕСЯЧНЫЯ ПАДРЫХТОЎЧЫЯ

КУРСЫ

ДА ВЕСНАВОГА ПРЫЁМУ У

Круглянскі Вэтэрынарны ТЭХНІКУМ.

Курсанты забясьпечваюцца стыпэндыяй і інтэрнатам у агульным парадку.

Да заявы прыкладаць наступныя дакуманты: аб сац. паходжаньні і становішчы, аб адукацыі, узросьце.

Заявы накіроўваць у адрас тэхнікуму: м. Круглае, Талачынскага р-ну.

Дырэкцыя.

Для друкарні імя Сталіна

ПАТРАБУЮЦЦА

5 БЕЛАРУСКІХ КАРЭКТАРОЎ,

або 5 чалавек з сярэдняй адукацыяй, якія добра ведаюць бел. мову для перакваліфікацыі на карэктароў.

Аб умовах можна даведацца ў друкарні імя Сталіна (Энгельса, 2. Дом Працы).

ЗГУБЛ. круглая пячатка ФЗВ „БУДВУЧ“ Будаб'яднаньня ВСНГБ. Лічыць несапраўднай.

Згубілася нямецкая аўчарка цёмна-шэрай масьці. Прашу паведаміць: Няміга 9, тэлеф. 3-60, Рыжкову. За ўтойваньне буду праследваць па закону.

АБВЯШЧАЕЦЦА ПРЫЁМ АСЬПІРАНТАЎ

на вячэрні сэктар эканамічнага аддзяленьня Інстытуту Асьпірантуры БАН.

Прымаюцца члены і канд. КП(б)Б са стажам раб. на вытворчасьці або парт. і грамадзк. раб. ня менш 3-х год, а таксама члены КСМ з камс. і вытворч. стажам ня менш 3-х год, не старэй 35 год, якія маюць асьвету ў аб'ёме ВНУ адпаведнай спэцыяльнасьці.

Заявы прымаюцца **да 10 студзеня.** Да заявы павінны быць прыкладзены:
1) Камандыроўка партыйных, або камсамольскіх арган.
2) Засьведчаная анкета.
3) Пасьведчаньне аб сканчэньні навучальнай установы.
4) Даведка аб стане здароўя.
5) Друкаваныя працы, калі такія ёсьць.
6) Даведка ўстановы, у якой працуе паступаючы ў інстытут, аб адсутнасьці перашкод да паступленьня.

Праверачная канфэрэнцыя па дыямату, палітычнай эканоміі, гісторыі клясавай барацьбы, гісторыі партыі—адбудзецца паміж 15 і 20.

Слухачы вячэрн. сэктару стыпэндыяй і інтэрнатам не забясьпечваюцца.

Заявы накіроўваць: Менск, Інстытут Асьпірантуры **БАН.**

Дырэктар Інстытуту Асьпірантуры **РЫЎЛІН.**

Галоўлітбел № 337.

Линейная калибровочная мишень LRT-BE4-V2